

תאריך: כ"ט שבט תשע"ד
30 ינואר 2014
מס' העמותה: 580491223
קוד סריקה: 35
בכל פניה אלינו נא לציין
את מספר העמותה

לכבוד
מועצת העיתונות בישראל (ע"ר)
קפלן 12
תל אביב-יפו

תחילת סמך

שלום רב,

הנדון: בקשתכם לשינוי תקנון

בהמשך למסמכים שנשלחו, אני פונה אליכם כדלקמן:

1. הפרוטוקול בדבר שינוי תקנון אינו חתום כנדרש, נא להמציאו חתום בחתימות מקוריות של שניים מחברי הוועד.
2. אבקש לדעת על איזה עמוד בפרוטוקול מופיע השינוי בתקנון.

לידיעתכם, ניתן לבדוק את הבקשה רק כאשר נקבל כל המסמכים הנדרשים. מכתב זה אינו מהווה אישור בדבר השינויים המבוקשים.

לאחר קבלת תשובה נמשיך בטיפול בבקשה שבנדון.

בברכה,
קרן מור
רשות התאגידים (מלכ"רים)

רחוב ירמיהו 39, מגדלי הבירה בנין 1, ירושלים 9446722, ת"ד 34071 ירושלים 9134001
טלפון: 1-700-70-60-44 פקס: 02-6462548 www.taagidim.justice.gov.il
שעות קבלת קהל: ימים א', ב', ד', ה' 08:30-12:30; יום ג' הפקדת מסמכים בלבד (בקומת כניסה)

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

GIDEON FISHER & CO.
Law Offices and Notary

PARLEX INTERNATIONAL LAW GROUP

Gideon Fisher (LL.M. Cambridge)
Daphna Fisher
Ram Toren, Notary
Naama Zer-Kavod
Benjamin Leventhal
Rafael Yulzar
Dan Shwec
Amital Naveh
Raz Even-Har
Hila Tsairi
Shlomit Moshe
Moran Yossef
Sharon Dayan
Inbal Aharon
Noa Aviv Asulin
Assaf Kvint
Hagar Asaf
Haim Nortman
Hagar Zilbershtein
Adva Barda
Ziv Karmi

גרופה -
אילו חלק כנראה
- סמוך השל
פרחוקים

גדעון פישר
דפנה פישר
רם תורן, נטריון
נעמה זר-כבוד
בנימין (בנג'י) לבנטל
רפאל יולזרי
דן שווע
אמיתל נוח
ראז אבן-הר
הילה צאירי
שלומית משה
מורן יוסף
שרון דיין
ענבל אהרן
נועה אביב אסולין
אסף קוינט
הגר אסף
חיים נורטמן
הגר זילברשטיין
אדוה ברדה
זיו כרמי

משרד המשפטים - רשות התאגידים
שרות לציבור
22-01-2014
נתקבל

Dr. Ellyahu Winograd, Judge (ret.) & Past President -
Consultant

ד"ר אליהו וינוגרד, שופט בדימוס ונשיא לשעבר -
יועץ

תל אביב, 19 בינואר 2014

לכבוד
רשם העמותות
רח' כנפי נשרים 15,
ירושלים 91340
ת.ד. 34071
ג.א.ג.

הנדון: עמותת מועצת העיתונות בישראל 58049122
הגשת מסמכים לפי סעיף 38 לחוק העמותות

1. בשם מרשתנו, העמותה שבנדון, הרינו לפנות אליכם לצורך דיווח והגשת המסמכים וזאת כפי שיפורט להלן:
2. מצ"ב המסמכים הבאים:
 - a. פרוטוקול האסיפה הכללית מיום 2.10.2013.
 - b. טופס 2 + טופס 3.
3. נודה על קבלת אישורכם להגשת המסמכים.

בכבוד רב וברכה,
אדוה ברדה, עו"ד
גדעון פישר ושות' -
משרד עו"ד ונטריון

Parlex offices: USA | China | England | France | Germany | Italy | Spain | Switzerland | Netherlands | Sweden | Austria
Belgium | Cyprus | Luxembourg | Norway | Denmark | Poland | Greece | Turkey | Scotland | Czech Republic | Iceland

Azrieli Center, Triangular Tower, Floors 39 & 40
Tel Aviv 6101, Israel

TEL: 972-3-6913999
FAX: 972-3-6913998

office@fisher-lawfirm.com
www.fisher-lawfirm.com

התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

35

שם העמותה	(עמותה רשומה) מספר
מועצת העיתונות בישראל (ע"ר)	58 049122 3

תאריך: 04/11/2013

דיווח על החלטת אסיפה כללית של עמותה בדבר החלטות לשינוי שם, מטרות ותקנות, בחירת בעלי תפקידים, אישור דוחות ומינוי רואה חשבון
בהתאם לסעיף 38 לחוק העמותות התש"ם - 1980

טופס 2 (תקנה 3)

1170504	580491223	04/11/2013

סימוכין: 106643

שנת כנסה כד' ביום					שעה
02/10/2013					17:00
תא דואר	מיקוד	מספר בית	רחוב	יישוב	בכתובת
	64734	6	קפלן	תל אביב - יפו	
מכונים					31
חברים מתוך					37
חברים הרשומים בעמותה					
שם יושב ראש האסיפה:					השופטת דליה דורנר
שם יושב ראש האסיפה:					השופטת דליה דורנר
על-סדר היום:					
שינוי שם העמותה					☐
שינוי מטרות העמותה					☐
שינוי תקנות העמותה					☒
אישור דוח כספי לשנת					☐
אישור דוח מילולי לשנת					☐
בחירת / מינוי חברי ועד / ועדת ביקורת או גוף מבקר					☐
מינוי רואה חשבון					☐
סיום כהונת חברי ועד / ועדת ביקורת / גוף מבקר / רואה חשבון					☐
מינוי מורשה חתימה					☐

ניתן לדון בנושאים נוספים אך אין צורך להגיש דיווח במסגרת טופס זה

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

• לתקן את התקנון לפי הנוסח המפורט בטופס דיווח על החלטה לשינוי תקנון

31	סך הכל מספר המצביעים
31	מספר המצביעים בעד
0	מספר המצביעים נגד

קיימות הוראות בתקנון העמותה לעניין הרוב הדרוש עבור קבלת החלטה זו

יש לציין סעיף בתקנון 15 ואת הרוב הדרוש 20

הערה: יש למלא ולצרף דיווח על החלטה לשינוי תקנון לפי טופס 5 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים) התשס"ט 2009

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אנן החתומים מטה מאשרים את נכונות הפרטים לעיל וכי החלטות האסיפה התקבלו כדין ובהתאם להוראות התקנון

חבר ועד מספר 1

שם פרטי	שם משפחה	תעודת זהות
ארנה	לין	053908935

חבר ועד מספר 2

שם פרטי	שם משפחה	תעודת זהות
עמוס	שיקן	050598036

חתימת חבר ועד מספר 2

חתימת חבר ועד מספר 1

הערה: המסמך יוגש בחתימות מקוריות של שני חברי ועד תוך שבועיים מיום הבחירה, המינוי או החלטה על סיום הכהונה

פירוט המסמכים המאובחנים

פרוטוקול של האסיפה הכללית

דיווח על החלטה לשינוי מסרות (לפי סעיף 3 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים), התשס"ט - 2009)

דיווח על החלטה לשינוי תקנון (כולל נוסח תקנון משולב במקרים בהם נדרש, על פי טופס שינוי התקנון, צרף הנוסח המשולב) (לפי טופס 5 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים), התשס"ט - 2009)

דוח מילולי לשנת לפי סעיף 37א לחוק העמותות

דוח כספי יחד עם חוות דעת רואה חשבון אם נתמנה, ובצירוף רשימת חמשת מקבלי השכר הגבוה בעמותה לפי טופס 9 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים), התשס"ט - 2009

המלצת ועדת ביקורת / גוף מבקר לשנת לפי טופס 8 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים), התשס"ט - 2009

הערה

החלטה על שינוי שם מסרות ותקנון ועל מינוי בעלי תפקידים יש להמציא לרשם תוך שבועיים מקבלתה באסיפה הכללית, החלטה לאישור דו"ח כספי ומילולי יש להמציא לרשם עד 30 יוני בשנה שלאחר תום תקופת הדו"ח, אלא אם אושר מועד מאוחר יותר לפי סעיף 36(ד) לחוק העמותות, התש"ס - 1980.

לשימוש המשרד

לשימוש רשם העמותות בלבד

635191748410655056

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית, מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שם העמותה	עמותה (רשומה) מספר
מועצת העיתונות בישראל (ע"ר)	3 : 049122 : 58

תאריך: 04/11/2013

דיווח על החלטה לשינוי תקנון

בהתאם לסעיף 38 לחוק העמותות התש"ם - 1980

טופס 3 (תקנה 3 (ו)) (2)

היטוי המשטר	
1170309	580491223

סימוכין: 52391

באסיפה הכללית שהתקיימה ביום **02/10/2013** הוחלט על שינוי תקנון העמותה כדלקמן:

לבצע תיקונים בתקנון הכוללים הוספה ו/או מחיקה של סעיפים בודדים בתקנון או תיקוני מילים כמפורט להלן:

תיקוני מילים	☐
מחיקת סעיפים	☒
סעיף	1
סעיף	6.9.2
הוספת סעיפים	☐

שאר סעיפי התקנון נותרים ללא שינוי.

מבוקש רישום שינוי התקנון על ידי רשם העמותות.

חבר ועד מספר 1

שם פרטי	שם משפחה	תעודת זהות
ארנה	לין	053908935

חבר ועד מספר 2

שם פרטי	שם משפחה	תעודת זהות
עמוס	שוקן	050598036

 חתימת חבר ועד מספר 2

 חתימת חבר ועד מספר 1

הערות

- המסמך יוגש בחתימות מקוריות של שני חברי ועד תוך שבועיים מיום ההחלטה
- טופס זה יצורף ויוגש ביחד עם טופס 2 שבתוספת לתקנות העמותות (טפסים) - התשס"ט - 2009

לשימוש המשרד

לשימוש רשם העמותות בלבד

התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מועצת העיתונות בישראל
ישיבת האסיפה הכללית
בית הסופר – 2 באוקטובר 2013

נוכחים ה"ה:

ד"ר ענת פלג, ורד ברמן, שייקה קומורניק, עו"ד אדנקו סבחת, פרופי יחיאל לימור, אמיר רוזנבליט, יצחק מאיר, פרופי דן לאור, ד"ר צבי רייך, עו"ד ארנה לין, השופטת (בדימי) דליה דורנר, אריק בכר, עו"ד שלומית משה, ד"ר מיכאל מירו, יצחק טאוב, עו"ד חיים שיבי, צגה מלקו, מיכל גולדברג, השופט (בדימי) גבריאל שטרסמן, ד"ר מוחמד ותד, יאיר טרציניצקי, אהרון לפידות, עו"ד אופיר טל, עמוס שוקן, עו"ד ארקדי אליגולאשוילי, עו"ד יעל גרוסמן, דורון גלעזר, עו"ד נדב העצני, ד"ר יובל דרור, רוני רימון

פרוטוקול

הנשיאה - כבי השופטת דורנר: גבירותי ורבותי, הייתי מבקשת לפתוח את המליאה שלנו, איך קוראים לזה בלשון העמותה? אנחנו האסיפה הכללית. טוב, אנחנו לא נתרגל לזה, זה לא נורא, המליאה, אסיפה כללית (המליאה), הייתי רוצה לומר כמה מילים על הכנס שהיינו המארחים שלו, הכנס של מועצות אירופה. זה כנס שמתקיים אחת לשנה, והפעם הצלחנו, אני רואה בזה הצלחה, כי המדינה שלנו היא לא כל כך פופולארית בעולם, שמחנו שחם הסכימו לבוא אלינו. המזכ"ל שלנו אריק עשה עבודה נהדרת, ומגיע לו מחיאות כפיים. 28 מדינות הגיעו, ארבעה ארגונים בינלאומיים. הנשיא שלנו, נשיא המדינת, היה נפלא, הוא השגריר הכי טוב שיש למדינת ישראל. אנחנו מקבלים ברכות מהמשלחות שהשתתפו בזה, על הארץ, הם מספרים שעכשיו הם הכירו את הבעיות של הארץ, של העיתונות שלנו, דיברו עם עיתונאים שלנו. היה מאוד מוצלח. אנחנו, דיברתי עם חיים שיבי. אני והוא ירושלמיים. במקור, אבל אני הסברתי לא יכולתי להציע את ירושלים, כי פחדתי שלא כולם ירצו לבוא. יחד עם זאת, אני שמחה לומר שעשינו יום ירושלים למי שרצה, ו-42

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

איש, אוטובוס מלא נסע לירושלים. אריק ארגן להם סיורים יוצאים מן הכלל, למערות הכותל, ארוחה וכל מה שצריך ועד היום אנחנו מקבלים מכתבי תודה. היו לנו שלושה גורמים שנתנו לנו חסות. כמובן לפי הכללים של הארגון הזה, כל משלחת נושאת בהוצאות הנסיעה ומלון שלה. אבל כמובן יש מסביב הוצאות רבות. אנחנו, הרי אתם יודעים שאין לנו כסף, המו"לים שצריכים לממן אותנו גם הם בצרות. חיפשנו חסויות, והייתה לנו הקרן החדשה לישראל. אנחנו פנינו גם למכון שלם, לצערי, כדי שיחיה איזון ימין שמאל, אבל הם דחו אותנו. הנה יעל, בואי שבי.

המכון לדמוקרטיה והמרכז הבין תחומי, והם גם היו מאד מאד מרוצים ואני מקווה שנוכל בעזרתם ובמימונם לעשות איזה כנסים גם בינלאומיים יותר קטנים. בקיצור, הכל היה מצוין. היה עניין אחד שהעלתה יעל, שהצטרפה אלינו, אמרתי לה שזה היה פספוס שלי שבכלל לא חשבתי. אנחנו עשינו את הכנס עם משתתפים, על פי אותו סדר של תכנים של הארגון הזה מתקיימים ואני השתתפתי בהם. לאמור, שיש קבלת פנים פתוחה וישיבות

סגורות שמאפשרות למשלחות עצמן, שהרי בשביל זה הם באים, להתבטא. יחד עם זאת, התוכניות בכנסים שאני השתתפתי, היו מאד טכניות ואילו הכנס שלנו בזכות אריק, היה הרבה יותר רחב, ואין ספק שיכול היה לעניין קהלים יותר רחבים. יעל שוחחה אתי, ובהתחלה חשבתי שהיא מדברת על כך מדוע היא לא קיבלה אפשרות כזאת, ואמרתי זה פספוס שלי. אח"כ הבנתי למה לא לפתוח את הכנס לכולנו, ולא רק לכל החברים, ואם אני כבר פותחת, זה אומר לכל המתנדבים שלנו בבתי הדין שלנו. אז זה כמובן לא הכנס במתכונת המתקבלת, אבל כמדינה מארחת, אני חושבת שלא יכלו לומר משהו, אם כי תמיד תזכרו שבכל פנל, קודם כל צריך לתת אפשרות להופיע ולהתבטא למשלחות שבאות. ותבל שלא עשינו זאת, ברגע האחרון אחרי שדיברנו עם יעל, כאילו אריק הוציא עוד כספים, אבל כבר היה מאוחר מדי. אני כשלעצמי בעניין זה, למדנו לקח. צריך תמיד ללמוד לקח. הכנס הזה נתן לנו קשרים בינלאומיים שלא היו לנו, וגם נותני החסויות שלנו, פתאום היו

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מאד מאושרים שיכולנו להביא בפניהם קהל שעניין אותם, שיש לו עניין, כך שאני בונה לקבל מהם תרומות נוספות, ואמרתי לאריק, שנוכל לקיים כנסים לא ברמה כזאת, אבל כנסים יותר מצומצמים, להזמין כמה אנשים בינלאומיים וכמובן אנחנו למדנו את חלקה ונפתח את זה. יש תמיד עניין של כסף, ואנחנו עומדים לבחור וועדה, שאני מצפה ממנה, לא רק שתאשר הוצאות, אלא שגם תתן רעיונות מאיפה לקחת את המימון. לגבי הוועדה, המצב הוא כזה: הוועדה מורכבת כמובן מהמרכיבים של המועצה, העיתונאים, המו"לים ואנשי הציבור, העיתונאים והמו"לים, יש לנו כבר מועמדים לגבי העיתונאים, הארגון, העמותה הירושלמית צריכה להחליט אם היא רוצה, שני ארגונים כל אחד יהיה מיוצג ע"י עיתונאי אחד ונוכל לגמור את זה. מו"לים, יש לנו שני מו"לים שהם חברים בוועדה, נשארים אנשי ציבור, שלושה אנשי ציבור אנחנו צריכים לבחור. מי שבוחר את אנשי הציבור הם אנשי הציבור. ותצטרכו לבחור מתוך הרשימה שלושה, כל אחד יסמן שלושה אנשים. מה שאני יכולה לומר, כמובן כל אחד יסמן כפי הבנתו, אני חושבת שבוועדה הזאת, צריך להיות לפחות אשה. כי אנחנו כשמדברים על זכויות, וחופש הביטוי,

אריק בכר – מזכ"ל המועצה: הדגש הוא על לפחות.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: לפחות. יותר זה אי אפשר. לעת עתה, כל אלה שבפנים הם גברים. אז כמובן, כל אחד יבחר כפי הוא מבין. אני מזמינה אתכם לשקול במסגרת השלושה לפחות לתת מקום למועמדים, כל שמונת המועמדים כמובן אנשים מצוינים וכל מי שייבחר, אני אשמח ותבוא עליו הברכה. עד כאן.

אריק בכר – מזכ"ל המועצה: חקלפי כבר שם, היא פתוחה להצבעה, רובכם, לדעתי, אם לא כולכם, קיבלו כבר פתקי הצבעה שבחם אפשר לסמן עד שלושה מועמדים. כל אחד שעשה את זה, יטיל את הפתק. נציגי ציבור בלבד. ברור. עכשיו נעביר את השרביט לעו"ד שלומית משה, ממשרד פישר, צריך גם קצת פורמאליסטיקה והיא תטפל בזה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

עו"ד שלומית משה: או.קי. שני דברים. האחד, דווח לחברים באסיפה שב-2.9 קיבלה העמותה אישור ניהול תקין לשנת 2014, דהיינו, כל המסמכים, הכל הוגש כמו שצריך. נקודה נוספת והיא פורמאלית יותר, אבל התבקשנו בישיבה הקודמת בינואר, קיבלנו החלטה, האסיפה קיבלה החלטה שנשנה את התקנון בכך שהאסיפה תקבל החלטות באמצעות האינטרנט וכו'. רשם העמותות הערים איזשהם קשיים בעניין, ובסוף החלטנו שלא ללכת על כך. ההחלטה שלא ללכת על כך לא התקבלה בהצבעה, ורשם העמותות ביקש שתצביעו שלא ללכת על כך. כלומר, ירדנו מהעניין הזה של האינטרנט.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: אם רשם העמותות לא רוצה, אז מי אנחנו שנתווכח.

אריק בכר – מזכ"ל: את מקריאה את זה?

עו"ד שלומית משה: אין מה לחקריא. סעיף 6.9.2 לתקנון אנחנו מבטלים אותו. מי בעד

ביטול, פורמאלית.

אריק בכר – מזכ"ל: או.קי. מי בעד ביטול?

די"ר מיכאל מירו: מה הנימוק שהוא העלה?

עו"ד שלומית משה: אני אסביר. הוא ביקש שגם אם זה נעשה באיזושהי מדיה ולא בכינוס

פיזי, אבל שכולם יהיו בו זמנית מכונסים ויראו אחד את השני. אז אריק אמר

שזה לא מעשי.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: זה יעבור לו. זה עניין של תקופת ביניים.

עו"ד שלומית משה: הוא ייכנס לזה.

די"ר מיכאל מירו: ככה זה נראה.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: ככה זה נראה, אבל למה לנו לריב אתו?

עו"ד שלומית משה: רצינו את זה, הוא הערים קשיים. ירדנו מזה, רק כעת אנחנו מצביעים

על ההורדה. על הביטול. אז ברשותכם, גם בגלל שזה פרוטוקול מתומלל, היא

לא ראתה שם שחצבענו על הביטול. אז הנה, אתם מצביעים.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: עוד פעם?

אריק בכר – מזכ"ל: כן. עוד פעם. מי בעד הביטול? מי נגד הביטול? אתה נגד הביטול?

יובל דרור: אז מה אם רשם העמותות אומר?

אריק בכר – מזכ"ל: מה ז"א, אתה אומר שאני אמור להגיד לרשם, שלמרות שהוא לא מסכים, אנחנו עומדים על כך שנעשה?

יובל דרור: כן.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: נלך לבית משפט? בסדר גמור, זכותך, אבל יש רוב לביטול. עו"ד שלומית משה: או.קי. ההחלטה התקבלה. החלטה לבטל את הסעיף התקבלה. זהו.

אריק בכר – מזכ"ל: הלאה, יש עוד משחו פורמאלי?

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: כן, תמשיך לפי הסדר. החיים קשים. מה לעשות. רשמנו את הגוף הזה כעמותה. קודם זה לא היה רשום יכולנו לעשות מה שמתחשק לנו. עכשיו יש לנו מגבלות, אבל זה טוב. שקוף.

אריק בכר – מזכ"ל: הסעיף הבא על סדר היום היא בקשת, ארגון אשה לאשה פנה אלינו ואתם רואים לפניכם יש מכתב ורוצים להעלות את הנושא של אופן סיקור תופעת הזנות בעיתונות הישראלית, ואנחנו נזמין את הנציגה שלהם. תציגי את עצמך.

עידית הראל שמש: שלום לכולם, תודה על ההזדמנות לפגוש אתכם. שמי עידית הראל-שמש,

ואני אמנם פניתי יחד עם אשה לאשה, אבל אני לא מאשה לאשה. אני מנחלת את עמותת מכון תודעה, במאבק בתופעת הזנות, ואנחנו יחד עם אשה לאשה, וביחד עם ארגונים נוספים, ממובילי המאבק ותופעת הזנות, מכון תודעה היא עמותה וולונטרית, אני בעמותה כבר כשמונה שנים, ומה שאנחנו ראינו, מנסיוננו כארגוני שטח, כארגונים לזכויות האדם, זה שבניגוד למה שרוב הציבור חושב על הזנות ואיך שהוא תופש אותה, המציאות שונה לגמרי. מה שאנחנו ראינו, זה שהציבור מחזיק בכל מיני דעות ואמירות ומחשבות לגבי הזנות, שהם כולם מיתוסים. כלומר, המציאות מראה לנו תמונה אחרת לגמרי. עכשיו, למיתוסים האלה יש תפקיד והתפקיד הוא שתמיד תהיה פה זנות, שתהיה מסביבנו, שלא ניגע בה, שנהיה סלחנים כלפיה. עכשיו, המיתוסים הם שורה ארוכה של כל מיני אמירות כמו שהזנות היא המקצוע העתיק בעולם, שאי אפשר למגר את הזנות, שזה היה ותמיד יהיה ואין מה לעשות, שבזנות עושים כסף קל, שבכלל יש סטודנטיות שממנות את התואר

ככה, שיש זנות צמרת שהם בכלל בליגה אחרת, שגברים חייבים זנות, כי אחרת צריך לתת מענה לצרכים, ואם לא, הם ילכו ויאנסו נשים וילדות בכל קרן רחוב. וכל האמירות האלה, כאמור, מאפשרות לנו לחיות לצד המיתוסים, ואנחנו במכון תודעה מנסים לעשות את השינוי התודעתי ולחולל איזושהו מהפך מחשבתי להבנה שזנות היא אלימות, היא ניצול, אין בחירה בזנות, יש התדרדרות לזנות, השאבות לזנות ומשמעות החיים בזנות היא פגיעה אקוטית בנפש ובגוף,

דייר מיכאל מירו: לא הזכרת את הכפייה לזנות, שיש גם אלמנט של כפייה.

עידית הראל שמש: נכון, עכשיו, באמת, בתחילת שנות האלפיים ישראל התמודדה עם

הנושא של סחר בנשים זרות, בעיקר הודות ובזכות הלחץ שהופעל ממחלקת

המדינה האמריקאית, שמפרסמת מדי שנה את הדו"ח traffic in person

ועשתה מספר פעולות, שבאמת הגיעו לתוצאות מאד טובות, וכשאומרים אי

אפשר למגר את הזנות, אני אומרת: הנה, עובדה שמדינה החליטה לקחת על

עצמה נושא חשוב והגיעה לתוצאות מאד מרשימות. אנחנו באופן אישי במכון

תודעה התנגדנו להתמקדות רק בסחר בנשים זרות, משום שזה יצר איזושהו

נזק תודעתי, כאילו יש זנות בכפייה, לעומת זנות מרצון. ומתניסיון שלנו אין

דבר כזה, זנות מרצון, וגם אם זה מרצון, מה זה חשוב, מה איכפת לי למה

היא נכנסה, מה שמחכה לה שם זה זוועת עולם. אני באה אליכם היום,

מכיוון שגם העיתונאים, גם התקשורת, כמו כל מגזר אחר, עדיין שבויה בתוך

המיתוסים. כלומר, אני חייבת להודות שיש שינוי מאוד מאוד לטובה, יש

מודעות ויש התחלה של באמת הבנה איך להתייחס לנושא הזה. אבל עדיין

המיתוסים יושבים מאד מאוד חזק אצל הרבה מהאורחים, מהכתבים, ואני

מקבלת כל יום מיפעת את כל מה שמתפרסם בנושא של זנות, סחר בנשים,

חשפנות, הכל מגיע אלי, ואני כמו בפינצטה, כל פעם שכותב או מחבר

איזושהי תמונה לא הולמת, אני מתקשרת, אבל זו עבודה מאד סיוזיפית ולכן

למעשה גם בדרך שחילקתי, אני הבאתי לכם דוגמאות, איך בעיקר הבעיה היא

בתמונות. מציגים תמונות פורנוגרפיות, תמונות של נשים בתנוחות

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

פתייניות, מעורטלות, כאילו הזנות זה משהו מאד יוקרתי, ומשהו מאד נעים לנשים, ובכלל הלקוחות הן פה רק בעצם הקורבנות וזו יכולה להיות תמונה של אשה בתנוחה פורנוגרפית כשלמעשה הכיתוב של הכתבה מספר על אשה שהיא אמא לארבעה ילדים שהיא חיה באמת בשולי החברה, והיא סופגת מכות והכל, אבל התמונה היא כזו באמת כנראה, כדי ליצור את חרייטינג או למשוך את העין לכתבה הזו.

למשל, שימוש בביטויים כמו יצאנית או פרוצה שהם בעצם כינויי גנאי, כלומר, יצאנית זה מישהי שיוצאת החוצה, לעומת האשה החסודה – כבוד בת מלך פנימה, ששומרת על כבודה בתוך הבית. או פרוצה זה מישהי שנוהגת בפריצות, מתלבשת בפריצות, כלומר, זה משהו שכרוך בה, בהתנהגות שלה, בחינוך שלה, באורח החיים שלה, זה לא משהו שקשור בנו, זה לא משהו חברתי, זה לא נוגע אלינו. אנחנו מציעים את ביטול הנשים בזנות או גברים בזנות, וזה גם עדיין מאפיין את הכתיבה העיתונאית.

אלה הדברים המרכזיים שאותם אנחנו פוגשים שאיתם אנחנו מתמודדים ואותם הייתי רוצה להביא בפניכם, וחנשא השלישי זה: למרות שלפני שנה, נחקק החוק לאיסור פרסום מודעות מין בגרסתו החדשה, עדיין אנחנו רואים במקומונים מודעות מין, שדורשות, כלומר, שמחפשות נשים לתוך תעשיית הזנות וגם כאלה שמפרסמים בתי בושת בסופו של דבר. איפה שאתם רואים מודעה ללא מין, זה סימן שזה בית בושת, או עיסוי פלוס הרפיה, זה סימן שזה בית בושת. יש לחם קודים, ואני יודעת, התמודדנו מול מערכות עיתון שאמרו לנו: אנחנו לא משטרה, אנחנו לא יכולים לעשות בירור כזה, אבל כן צריך לבדוק ולשים לב אולי כן לעבוד יחד עם המשטרה.

מה שאני רוצה להציע היום, זה פשוט להזמין אותנו, את הארגונים, יש אנשי אקדמיה מצוינים, לבוא, אנחנו נבוא לתוך מערכות העיתון או הטלוויזיה ואנחנו מוכנים לבוא ולהעלות את הנושא, לחשוף, לספר עליו, אנחנו נשמח מאד לעשות את זה ומקווה,

אמיר רוזנבליט: עידית, אני תותה אם הבקשה שלך מובאת בפני הפרורם הנכון. כי אני חושב

שאתן צריכות לעבוד מול מערכות העיתונים. מה לעשות? זאת עבודה סזיפית. רגע, אני תוהה, ואני לא אומר, אני תוהה מה מועצת העיתונות

יכולה לעשות מעבר למה שהיא עושה

די"ר מיכאל מירו: אנחנו נעודד אותה להמשיך במהלך.

אמיר רוזנבליט: זה בוודאי.

אריק בכר - מזכ"ל: סליחה, חברים, בואו נעשה סדר. גבי שטרסמן בבקשה.

גבי שטרסמן: אני חושב שהדברים האלה הם לא רציניים. מה שנוגע למודעות, בכלל אנחנו

לא הפורום. זה עניין של מודעות - העיתונאים לא צריכים להתעסק, זה לא

עסקם, זה עניין של הנחלות העיתוניים, אם מפרסמים מודעות כאלה או

אחרות. מה שנוגע לכיתובים העיתונאיים, בכל הכבוד, אלה דברי הבל. הזנות

היא זנות מאז ומעולם, והיא לעולם לא תכחד, גם אם לא נכתוב עליה. ואין

עוד מדינה בעולם שחפטיקו בה את הזנות. היו רק מדינות שבהן אפילו

חוקקו חוקים כדי להסדיר את המקצוע הזה. בעניין התמונות, אני חושב

שהטענה שלך מוצדקת. אבל שוב, אני לא בטוח שמועצת העיתונות יכולה

להוציא הנחיות אפילו, אלא להביע את דעתה באופן כללי, נניח שתהיה פה

הצעה כזאת, מועצת העיתונות חושבת שאין לפרסם תמונות של נשים ליד

ידיעות על תפישת זונות או משהו. אני גם חושב שיש להבדיל בין, נניח,

יצאנית או זונה, לא חשוב כרגע, שתופשים באיזשהו מקום, או המשטרה

פושטת על בית בושת, לבין הנושא הזה של סרסרות בנשים. זה סיפור לגמרי

אחר.

אריק בכר - מזכ"ל: אורנה לין, בבקשה.

עו"ד ארנה לין: גבי, אני אגיד את זה בצורה חכי מתונה. אני לא יכולה יותר לא להסכים עם

דברייך, להתנגד להם ולהתקומם עליהם. כמובן יש פה חופש ביטוי לכולנו, גם

לשמוע את הדעות המקוממות ביותר. אני חושבת שמה שהובא בפנינו הוא

חמור מאד, הוא דבר שאנחנו מכירים אותו ולא עושים מספיק כדי למגר

אותו. אני חושבת שמועצת העיתונות זה המקום הנכון לא שלא צריך ללכת

גם למערכות העיתוניים, ואני בטוחה, בלי שאני יודעת את כל ההיסטוריה,

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שכבר היו. אני עצמי הייתי בכמה ישיבות עם המו"לים, כדי לנסות למנוע את הנושא של מודעות המין, וזה היה גם אצלנו לפני כמה שנים. המועצה הזאת מורכבת גם מנציגי ציבור, גם מעיתונאים וגם מהמו"לים של העיתונאים. זה בהחלט המקום הנכון. אני חושבת שיש בערות וחרפה רבה באיך שמסוקר הנושא הזה. אני חושבת שעידית הביאה בפנינו אפס קצחו, ובצורה מאד מתונה ומאד תמציתית, דברים שהיו יכולים להשמע בלשון הרבה יותר ציורית, דרמטית וחריפה. ואני חושבת בהחלט שצריך לחשוב על דרך שבה מועצת העיתונות מגנה בכל תוקף את התופעות האלה. מזמינה, כפי שכבי הנשיאה עושה לא פעם, תלונות למועצת העיתונות על תופעות כאלה גם בעיתון, גם ששייך למו"ל, גם ששייך לעיתונאי שעושה דבר כזה או אחר. כמובן שצריך את הדברים לבדוק, ותלונה כזאת יכולה לבדוק אותם בבתי הדין שלנו. מי אחראי לשידוך הזה בין התמונה לבין הכתבה, שכידוע, בדרך כלל זה לא העיתונאי שאחראי לשידוך הזה בין התמונה לכתבה, ולכן צריך לזהות את בעלי האחריות העיקריים בעניין הזה. מועצת העיתונות צריכה, ובתי הדין שלנו במידת הצורך, צריכים להגיד את הדברים ללא שום כחל וסרק.

אריק בכר – מזכ"ל: חיים שיבי ואחרי זה ענת פלג.

עו"ד חיים שיבי: אחד הדגלים שהעיתונאים מעלים ברחבי העולם, במאבק ההשרדות שלהם כמקצוע, הוא עיתונות לטובת הציבור. עיתונות כנושאת דגל בנושא חברתי בשליחות חברתית. והנושא הזה הוא אחד הנושאים שתפקידה של העיתונות הוא לבצע שינוי תודעתי משמעותי, לא רק לגבי הזנות והזונות, איך מגיעים לכך, אלא לגבי, מה שקוראים לכך הקליינט, מיהו בעצם, לא רק שיש לזה היבט מחנך של הדור הצעיר, מי הולך לזונה, מי זקוק לשרותיה אלא שזה בעצם נוגע לכל הבסיס של יחסי גברים ונשים בחברה מתוקנת. את זה אנחנו לא יכולים להניח בצד. אני מציע שיתקיים יום עיון משותף עם מועצת העיתונות, שבו אנחנו נביא כתבי שטח בתחילת דרכם, עם עורכים בכירים, וניתן את התרומה הצנועה שלנו לעיתונות כ-public good וזה בדיוק העניין.

פה אני אשמח אם זה יעבור לפסים מעשיים.

אריק בכר – מזכ"ל: עורכי צילום צריכים להיות בסיפור הזה, כי הם העושים.

עו"ד חיים שיבי: עורכי צילום, גם כתבים בתחילת דרכם.

אריק בכר – מזכ"ל: ענת פלג, בבקשה.

עו"ד ענת פלג: אני רוצה להצטרף לדוברים לפני. אני אומרת, שמדובר כאן בהטעיה

עיתונאית שפוגעת באוכלוסיות מוחלשות, ורק לתת דוגמא עד כמה הנורמות

האלה אם לא יושרשו, יחלחלו למקומות מסוכנים. לפני יותר משנה היתה

כתבה בעיתון ידיעות אחרונות במוסף השבוע, על אם שבעלה לשעבר רצח את

שלושת ילדיה, לדעתי השם הוא לילך בן טובים, יכול להיות שאני טועה.

התמונה בשער של ידיעות אחרונות היתה תמונה פתיינית מאד, של האם

השכולה, עם שמלת מיני שחורה על סדיני משי וסטן כתומים, והכותרת

היתה: עוד אמצא לי אהבה חדשה. אז אתם תכף תקומו ותגידו שהיא שתפה

פעולה עם התמונה הזאת. אני רוצה ללכת צעד אחד קדימה, למה היא שתפה

פעולת, למה זה הוצג לה בכלל כאופציה. לכן אני חושבת שהנושא הוא חשוב

מאד, כי אנחנו לא מדברים רק על פגיעה באוכלוסיה מוחלשת, אלא גם על

הפצת דימויים שהיא מסוכנת לנשים בכלל, ואני רוצה לאחד בין שני הדברים

בכלל, גם של חיים וגם של אורנה, ולהגיד, שאם תחליטו, אני רציתי לשאול

אותך אם את מוכנה להופיע בפני סטודנטים לתקשורת. אני חושבת שזה

חשוב ביותר, ואני אשמח לכל יוזמה, כדי להרחיב, כי כאמור הנושא הזה

הוא רק חלק מתמונה רחבה ומסוכנת, לדעתי.

אריק בכר – מזכ"ל: יצחק מאיר ואח"כ יצחק טאוב.

יצחק מאיר: אני מברך על העובדה שהנושא הזה הועלה במועצת העיתונות. לא מפני

שברור לי מה מועצת העיתונות יכולה לעשות ומה שהיא מנועה מלעשות,

אלא מפני שאנחנו ממונים אני חושב, הדיון לא על הדברת הזנות, אבל אנחנו

ממונים על מעקב אחרי האקלים, האקלים שנוצר בארץ מסביב לנושא זה או

לנושא אחר. עכשיו הועלה הנושא הזה, כשבעצם מה שקורה הוא, שאנחנו

נקראים לאפס סובלנות, לאפס סובלנות עם גורמים שמנצלים את האדם

כאמצעי, כדי לעשות בעבור עצמם רווחים. עכשיו, העיתונות איננה פטורה מזה. הרי העיתונות לא פטורה, אם זה העיתונות או מנהלי העיתונות, כפי שהשופט אמר, מנהלי העיתונים, שנהנים מן ההכנסות שמודעות אלה או אחרות נותנות להם, העובדה נשאר, שניצול האדם, הפיכתו לאמצעי, בתאור כזה או בתאור פלסטי אחר, הוא דבר שהדעת איננה סובלת אותו בחברה מתוקנת. ולכן, מועצת העיתונות שאיננה מגינה על העיתונאים בלבד, אלא מגינה גם על העיתונות, על ערכה של העיתונות, נקראת לשמוע, לפחות לשמוע מה מתרחש, ולהתוודע אל דיווחים שמספרים מה קורה למי, בעקבות דברים שהם נראים כשוליים בעיני האחרים, כגון תמונה וכו', וחשוב עד למאוד, לעניות דעתי, שהנושא הזה הועלה. יכול להיות שעצם העלאת הנושא הוא כבר המירב שמועצת העיתונות יכולה לעשות.

יצחק טאוב: אני רוצה להצטרף לגבי שטרסמן. יש כל מיני חקיקות, יש חקיקה מיוחדת

בשבדיה שמענישה את הגברים וזה לא עוזר. יש חקיקה בהולנד שעושה

רגולציה של המקצוע. יש כל מיני דברים. כל מה שאנחנו פה מתבקשים זה

לנגוע באפס קצהו של משחו. יש שני חלקים. החלק האחד זה הכתבות עצמן,

אנשים כותבים, עיתונאים כותבים, איך הם כותבים, מה המערכות מאשרות,

איזה תמונות מוציאים. צריך להודות בלי צביעות ומוסרנות, שזה כנראה

מוכר עיתונים, כי אחרת לא היו שמים את התמונות האלה. אבל יש גם חלק

אחר וזה המודעות, והעניין של ההודעות זה לא עניין של מועצת העיתונות.

המודעות מכניסות כסף, ולא חשוב באיזה קודים, החברה אמרה שישנו את

השם, אם יקראו לזה "קמנדצייק", אחרי חמישה חודשים כולם ידעו את

הקוד. לכן הטיפול האמיתי בהפצה הוא דרך המודעות, ולפי דעתי, למועצה

הזו, על כל פנים, אין השפעה על המודעות, כי מדובר בכסף.

אריק בכר – מזכ"ל: תודה. רשות הדיבור לשייקה ואחרי זה רוני רימון, ואולי אפשר

להתכנס לסיכום.

שייקה קומורניק: אין חולק על כך שהמטרה שלך היא מטרה ראויה וטובה ובאמת רצוי

לפעול לכיוון הזה של כמה שיותר למגר את הזנות. הבעיה פה היא בעיה, כפי

שאני רואה אותה, בעיה עקרונית של חופש ביטוי, אני חושב שהתפקיד של המועצה פה הוא מוסרי בלבד. לא יכול להיות שיגרו עיתונאים לבתי דין של המועצה, ועל סמך ביטוי, אם ישתמש בביטוי יצאנית או פרוצה או זונה. יש פה גם עניין של גבולות חופש הביטוי, כל מה שלא נוגד את החוק, אני חושב שהוא צריך להיות מותר ולא להפך.

רוני רימון: אני רוצה לתמוך בעמדתה של עידית ולכפור בעמדתם של מי שכפר בעמדתה. אני חושב שבפרוש תפקידה של מועצת העיתונות ככזאת, זה גוף זולונטרי, ואני חושב שמאחר וחברים בו גם המו"לים, גם העיתונאים וגם נציגי ציבור, אני חושב שלדקלרציות ולהצהרות של מועצת העיתונות, יש משמעות ויש לזה איזשהם קווים מנחים אל מול העיתונים. אנחנו לא צריכים לזלזל גם בקווים מנחים מהסוג הזה. זה התפקיד שלנו בקטע הזה, ואני חושב, מאחר שהמו"לים, דרך אגב, חברים פה, אז כמו שעו"ד אורנה לין אמרה, אני חושב שזה מאח אחוז התפקיד של המו"לים, להחליט מה הם רוצים לפרסם.

בעיתון, מה הם מסכימים לפרסם בעיתון ומה הם לא מסכימים, ואנחנו יכולים בתור מועצת העיתונות להביע את דעתנו. אגב, אני רק רוצה להגיד למי שאמר, שהמו"לים מפרסמים את המודעות האלה כדי להגדיל את הרווחים, הייתי מתקן את זה: כדי לצמצם את החפסדים. כאילו, אני לא מכיר מו"לים שמרוויחים היום. בכל מקרה, אני חושב שמועצת העיתונות היום צריכה, ואני מציע שהנשיאה תנסח איזושהי דקלרציה מטעם מועצת העיתונות, שהיא תהיה מן guide lines כזה לעיתונות ואח"כ על סמך הguide lines האלה, את יכולה לעשות סיבוב בקרב מערכות העיתונים, ולשכנע כל מערכת איך לנהוג. תודה רבה.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: אני חושבת שנסכם את הנושא, כי יש לנו עוד הרבה דברים.

אנחנו רק צריכים לראות אם יש לנו רוב, עמוס, בבקשה,

עמוס שוקן: אני איתרתי ולא שמעתי את כל הדיון, אני חייב רק להגיד,

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: היו דעות לכאן ולכאן.

עמוס שוקן: לא, אני איכשהו מרגיש שאנחנו נמצאים בדיון לפני עשר שנים. כי היום אין

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מודעות כאלה בעיתונים. אני ממש לא רואה יותר מודעות כאלה.
 עו"ד ארנה לין: הטענה הייתה שיש במקומונים, ולמרות שהחוק תוקן, שיש במקומונים.
 אנתנו באמת במקום אחר, וגם את זה עידית אמרה, שהמצב השתפר ללא
 הכר, במובן הזה, אבל שבמקומונים ולמרות תיקון החוק, עדיין יש.
 עמוס שוקן: אני לא יודע אם המצב השתפר, לדעתי, קמה תעשייה משגשגת, של חוברות
 שעניינן אך ורק מודעות מין. יש בננה, יש זה, יש זה, לא צריך להוציא שקל
 על עיתונאי, רק מפרסמים שם מודעות של הצעות מין, והחוק הזה הקים את
 התעשייה הזאת. אבל אם יש חוק ומישהו עובר על החוק, אז אני לא חושב
 שצריך לבוא למועצת העיתונות. צריך לבוא לחוק.

אריק בכר – מזכ"ל: הדיון הזה הוא תולדה של תלונה בעניין כתבה שהתפרסמה באיזשהו
 מקומון, שלצד ידיעה מאד טרגית על אחת שחתאבדה בגלל שגררו אותה,
 סרסרו אותה לזנות, לסחר בנשים, היא הייתה שמה תמונת אילוסטרציה
 גדולה על שליש העמוד, של איזו בחורה צוהלת ושמהח. עכשיו, הנושא הזה
 של צילומי אילוסטרציה הוא בוטה מאד בתחום. אם יש ידיעה על ילד-קטן
 שנדרס בתאונת דרכים, לא יעלה על דעתנו של עורך הצילום, להציע תמונה
 של ילד צוהל בתנוחת דוגמן עם בגדים כאילוסטרציה. למה עושים את זה
 בתופעת הזנות? חבל.

עמוס שוקן: חבל זה עניין אחד, ודיון במועצת העיתונות זה עניין אחר.
 אריק בכר – מזכ"ל: טוב, אז זה המקום לסכם. עידית, תודה רבה לך שבאת.

עו"ד יעל גרוסמן: רק רציתי להגיד,

עו"ד ארנה לין: רק רציתי להציע, עידית, אם את עוד כאן, אני רוצה לאפשר למכון ולכל
 הקואליציה של מי שמטפל בעניין, לחבין. מחם כללי האתיקה של מועצת
 העיתונות. תקבעו פגישה עם המזכ"ל, יראה לכם את כללי האתיקה, יצייד
 אתכם, זה כמובן באתר שלנו והכל, יסביר לכם את האפשרות איפה אפשר
 להגיש תלונה למועצת העיתונות. המזכ"ל גם יבדוק אפשרות לעשות באמת
 יום עיון כהצעתך, כשרות למזכ"לים, לעיתונאים וכיו"ב, ואריק, הדבר שאני
 לא יודעת את התשובה עליו, זה באמת הנושא של הצלמים בנושא הזה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

באמת, איפה מתקבלת אותה החלטה לעשות את השידוך בין הכתבה לבין הצילום שלא מתאים לכתבה.

אריק בכר – מזכ"ל: כראש דסק לשעבר אני יכול להגיד לך שזה נורא נוח, כשאתה רוצה תמונה לעמוד, אתה אומר, תרים איזו בחורה יפה, זה תמיד מוכר. אז לא צריך לחפש את הידיעה על זנות או על סחר בנשים, כדי לשים את הדבר הזה. אפשר להימנע. אפשר לחפש אילוסטרציה אחרת.

הנשיאה – כב' השופטת דורנר: תרשו לי להמשיך לזה. אני חושבת שההצעה של אורנה היא סיכום נכון. המודעות מין הרי אסורות לפי החוק, ויש חוק, אבל יש גם כללי אתיקה, באיזו מידה כללי האתיקה שלנו, אוסרים מעשים כאלה, זה דבר שצריך, כפי שאורנה הציעה, לבחון את העניין. אנחנו דנו בעניין הזה לפני כמה שנים טובות במועצת העיתונות, ואז היו יותר מודעות בעיתונים. עמוד אומר לנו, היום זה כבר עבר לאיזה חוברת ספציפיות, אבל זה לא עסק שלנו כמועצת העיתונות, כי החברים שמוציאים את החוברות האלה הם לא חברים במועצת העיתונות, והם לא עיתונאים, הם עבריינים. אז שהמטרה תטפל בהם. אגב, לגבי החברים שאמרו שהזנות היא תופעה ומה לעשות, גם הרצח הוא תופעה, וגם הגנבה וגם המעילה, וגם השחיתות. יש בני אדם ויש עבירות. אז נלחמים נגדם ותמיד יהיו. זה לא אומר שלא צריך להלחם. וחוק לא מספיק. אנחנו ממונים לא על אכיפת החוק, בשביל זה יש משטרה ופרקליטות אלא אתיקה מקצועית.

די"ר מיכאל מירו: אני רוצה לקחת שלב אחד לפני מה שאורנה אמרה, כי אורנה מסתכלת בראייה משפטית. אני חושב שהקריאה של עידית היא קריאה חינוכית. ז"א אסור לשכוח שבאים הרבה צעירים וצעירות לתחום הזה. לכן צריך לשים דגש באמת על העניין החינוכי החסר, ואם עוברים אותו, אז ברור שפתוח לדיון.

עו"ד ארנה לין: אני יותר ראיתי שתי פעולות בשני דברים מקבילים. קודם כל באמת לבחון את כללי האתיקה על פי הבעיות הספציפיות שמוצפות. כי לא תמיד אנחנו שמים לב, אז אנחנו תקנו את כללי האתיקה, איפה שהיה צריך, שהם לא

התאימו למציאות מה שנקרא. זה דבר אחד. דבר שני, יוזמת יום העיון, שזה יותר נוגע לצד החינוכי.

אריק בכר – מזכ"ל: בעיקר עם עורכי הצילומים. יש לנו עוד שני אייטמים לפני שמגיעים לשונות. אני מציע, לפני שאנחנו נכנסים לסיכון הדיון בנושא ויין-רייך, יש לנו קודם יצחק מאיר רצה, ואני אבקש ממנו להעלות את זה בקצרה, את הנושא של כיסוי תקשורת בעת בחירות, יותר דיבר על בחירות כלליות לפרלמנט אני חושב, שלנו, לאו דווקא, אבל יש לנו בחירות כרגע, וזה אקטואלי. אז בבקשה יצחק. אני הולך בינתיים לספור את הקולות ברשותכם, אם מישהו לא הצביע, אז זה הזמן, זה הסיכוי האחרון.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: מאנשי הציבור שלא הצביעו, שיצביעו.

עו"ד ארנה לין: יצחק ידבר על מה שאריק אמר שידבר, דהיינו, הבחירות, בבקשה, יצחק.

יצחק מאיר: אנחנו לא נמצאים עכשיו בתקופת הבחירות, ולכן יכול להיות שזאת סיבה

טובה להעלות את הנושא הזה, כדי להיערך לפניו. בשעתו אני שלחתי מכתב

לאריק בנושא של מעקב אחר העיתונות בתקופת הבחירות. נתבקשתי על-ידו

לא לדון בדבר הזה, מפני שפרופ' אשר מעוז הגיש אז תלונה נגד עיתון מסוים,

אני לא רוצה כרגע לנקוב בשם העיתון, מפני ששם הופיעה מודעה באמצע

מערכת הבחירות, שבה נאמר בין היתר, רק להשכלת החברים, שמקור בכיר

בלשכת ראש הממשלה, בתקופת הבחירות, אמר שראש הממשלה, אז היה

מדובר על נתניהו, הוא מסוכן לציבור. הוא ראה בדבר הזה הטעיה של

הציבור בתקופת הבחירות, מפני שאיש איננו יכול לדעת במדויק מה זה מקור

בכיר, ומפני שמסוכן למדינת ישראל, איננה ידיעה שמקור בכיר מוסר אותה,

ולכן הוגשה תלונה, והנילון השיב: גם מועצת העיתונות השיבה. מועצת

העיתונות השיבה דרך היועץ המשפטי שלה, שהיא דוחה את התלונה של אשר

מעוז, אבל בה בשעה היא גם המליצה לבקש מנשיאת מועצת העיתונות

לקיים דיון בנושא הזה, גם בעקבות דברים שאמר נשיא בית המשפט העליון,

באשר לצורך לדון במה שמתרחש היום בעידן העיתונות הלא כתובה,

העיתונות האינטרנטית, שאיננה כפופה למערכת החוקים, שמסדירה בצורה

זאת או אחרת, את נושא הבחירות.

עכשיו נתבקשתי, כיוון שהזמן עבר וכי, להעלות את הנושא, ואני רוצה לומר
מאד מאד בקצרה. אני לא חושב שמועצת העיתונות עוסקת בחקיקה. יש
חוק, אבל מועצת העיתונות, אני אמרתי זאת עוד בנושא הקודם, עוסקת
בהגנה על הציבור. עוסקת בהגנה לא רק על העיתונאי, אלא גם על הציבור.
אני לא מדבר על העובדה שחוק הבחירות כפי שהוא קיים היום, הוא
אנכרוניסטי לא רק מן הבחינה של העובדה שיש היום עיתונות אינטרנטית
כזאת או אחרת. הוא אנכרוניסטי, קודם כל, הוא גם לא פייר, מפני שאותם
הגורמים שנמצאים בשלטון ושהם עושים את החדשות והחדשות האלה
משודרות, מפני שזכות הציבור לדעת מה מתרחש עומדת וגוברת על כל חוק
אחר, אז האנשים שמתמודדים בבחירות על קולו של הבוחר מתוך עמדת
השלטון, עדיפים מבחינת מה שהם מקבלים מן העיתונות המשודרת, על
אלה שאינם נמצאים בשלטון, וזה בתופעה בזמן, שבה זכות הציבור לדעת
גוברת על הרבה דברים אחרים. ב. יש גם תופעה היום, שאולי היא נראית
כביכול כבריאה, אבל אולי היא פחות בריאה מכפי שהיתה, בשעה שהיו
עיתונים מפלגתיים, אז בעצם, עצם העובדה שהעיתונים המפלגתיים היו
קיימים או מזוהים, אז היו בעיתונים האלה מעין גילוי דעת נאות. ולא היה
מעלה איש על הדעת שבעיתון הצופה למשל, יתנו דווקא מודעות מוטעות
בעבור מרץ. הכל ידעו, כלה לשם מה היא נכנסת לחופתה. היום, כשהעיתונות
המפלגתית נעלמה, והכל כביכול משרתים את העיתונות כשלעצמה, יכול
להיות שנדרשת מן העיתונות בסה"כ איזו מן נורמה של גילוי נאות, לפני
בחירות, אז עיתון, בארה"ב, באירופה, במקומות רבים, מודיעים מראש:
חנה, אנחנו תומכים בנשיאותו של פלוני. אנחנו מודיעים. אבל כשעיתון
אומר, למשל, לגבי הדוגמא שנדונה, שמקור בכיר אומר שזה וזה סכנה, הרי
כאן עיתון שאיננו מזוהה ולא הודיעה בגילוי נאות בעבור מי הוא תומך, עשוי
להטעות את הציבור.

אני מציע, מבלי להיכנס ליותר דוגמאות, כי אתה ביקשת שאני אקצר, אני

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הייתי מציע, כיוון שהדבר הוא בהרבה יותר רחב, הטעיית הציבור בנושאים פוליטיים בארץ שסועה מבחינה פוליטית, מבחינת עולם הדעות, שבה הידיעות עצמן, בתקופת הבחירות, ידיעות יכולות ללבוש גם צורה של הטעיות, הדבר הזה, הוא איננו יכול להיות מוסדר רק בחוק. אני חושב, אני גם הייתי ממליץ אגב, שהכנסת, אבל אנחנו לא הכנסת, תשנה את החוק הזה, שקיים היום, שאי אפשר יותר לחיות אתו, וחוא הופך לחיות למגוחך ולאנכרוניסטי, אבל אני הייתי מציע שמועצת העיתונות שתבואנה, והן תמיד תבואנה, תקים מתוכה איזה גוף של חברים שידון באופן מסודר ובקשת השאלות שמתעוררות בזמן הזה שאנחנו חיים אותו היום, לגבי סיקור לקראת בחירות, ושהדיון הזה ייגמר במעין מניפסט אשר יוגש לציבור, אשר יוגש לכנסת, אשר יוגש— לציבור זה גם לכנסת, אשר בעצם ייצור את האקלים הראוי כדי לתת לנו עיתונות שהיא פחות מזוהה עם המאמץ הכלכלי התקשורתי האדיר של הטעיית הציבור, בעיקר בתקופת בחירות. ולכן אני חושב שטוב שאין עכשיו בחירות, ושיכולים להקים מתוכנו גוף, אני לא מציע שהגוף הזה יהיה משותף, לא עם הדמוקרטים ולא עם הרפובליקאים וכו', אלא מועצת העיתונות כשלעצמה תקיים על זה דיון ותבדוק מה מתרחש בתקופה המודרנית הזאת, בכלי התקשורת המודרניים היום, לגבי בחירות ומה יכולים להציע מבחינת האקלים, ולאן דווקא אך ורק מבחינת הבחירות. תודה.

אריק בכר— מזכ"ל: תודה רבה. עכשיו, רק לפני, מכיוון שיש לי את התוצאות, לפני שאנחנו נעבור לסעיף וימן-רינד, אז התוצאות הן כדלקמן: נציגי הציבור 3 בוועדה המקצועית, נבחרו ד"ר ענת פלג, פרופ' יחיאל לימור, ופרופ' עמוס שפירא. מלבדם יש לנו נציגי המו"לים והעורכים את עמוס שוקן ואחרון לפידות, העיתונאים ארגון העיתונאים היחיד שהציע את עצמו היה יובל יועז, ומטעם האגודה בירושלים ישמשו ברוטציה דני זקן וחיים שיבי. יובל יועז, אנחנו צריכים שני נציגי העיתונאים, שניים נציגי העורכים והמו"לים, ושלושה נציגי ציבור. אז יש את שני הארגונים. ארגון העיתונאים והאגודה בירושלים. לכן

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או-העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

אנחנו מסודרים, שיהיה בהצלחה ושתהיה עבודה פורייה.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: תודה ובהצלחה לכולנו, יחפשו לנו כסף.

אריק בכר- מזכ"ל: וועדה מקצועית. כן. בהחלט.

רוני רימון: יש פה פער עצום בין הרצוי לבין המצוי, ואני אומר לכם את זה בתור אחד, אני מעריך, אחד הבודדים פה שגם ניהל מערכות בחירות. אני חושב שברמה התאורטית, אתה נגעת בקצה קצהו של עוול או עוולות שנעשות. יש הרבה דברים אחרים. למשל, מה הסיכוי של מפלגה קטנה לקבל זמן אוויר לעומת הסיכוי של מפלגה גדולה. במציאות של חוקי הבחירות, של הפרסום של הבחירות, לא של הסיקור של הבחירות, כאשר אתה לא יכול בעצם לקנות, להחליף את חוסר הסיקור בקניית מדיה פרסומית ולפרסם, למשל בטלוויזיה, את דברך ועיי זה לגשר את הפער בין מה שהתקשורת הלא משולמת מסקרת לבין התקשורת המשולמת. כלומר, פרסומות בטלוויזיה וברדיו, וגם אתם לא יודעים את זה, אבל יש כל כך הרבה מגבלות שהן מטורפות, למשל, חוקי הבחירות קובעים שמותר לפרסם רק מודעה אחת בעיתון יומי, בגודל של 40 אינץ'. למה? ככה. ככה זה חוקי הבחירות. וכו' וכו', יש מגבלות מפה ועד להודעה חדשה. אני חושב שזה הרצוי. המצוי הוא שכלי התקשורת מתמקדים במפלגות הגדולות ונותנות כלי ביטוי למי שתוקף את הממשלה ולממשלה על מעשיה, ותאמת, אני לא רואה דרך פרקטית לשנות את הדברים האלה. הרי כשאתה מדבר על עיתונות שהיא בעד מועמד או נגד מועמד, גם אם יהיה מאמר מערכת בידיעות אחרונות: אנחנו נגד נתניהו, לא חשוב מי יהיה המועמד ממול, נניח שזה יהיה מאמר המערכת, אז מה אתה חושב, שאח"כ קוראי העיתון שיקראו ידיעה ועוד ידיעה ועוד ידיעה, ידיעה חדשותית, יזכרו שפעם העיתון אמר שהוא נגד נתניהו? אני לא מכיר הרבה קוראי ידיעות אחרונות שלא יודעים את זה כבר. או למשל, ישראל היום, שיכתבו כל יום ידיעה בעד נתניהו, בעד נתניהו, חס לא צריכים להגיד שהם בעד נתניהו. אני מניח שאם יעשו סקר בקרב קוראי העיתון, קוראי ישראל היום כבר ידעו באופן מובהק שהעיתון הזה הוא בעד נתניהו. לכן אני חושב

שאתה צודק במחות מאד. אני אומר לך את זה בתור מי שחוזה את זה על בשרו. הם לא מקפידים על זמן אוויר שווה ומליון דברים אחרים. האמת? הסיכוי לגרום לאיזשהו שינוי הוא לפי דעתי אפסי. אבל אם אי פעם מועצת העיתונות תרצה לקבוע כלליים, אז בסדר גמור, אני רק מאוד מאוד פסימי בקטע הזה.

אריק בכר – מזכ"ל: תודה. יש לנו עוד סעיף אחד והוא למעשה מרכזי ולשמו כונסה האסיפה הזאת, סיכום של הדיון בנושא דו"ח וינמן רייך. ניתן לצביקה, אני מעריך.

יצחק מאיר: אנחנו מקבלים הצעה לדיון:

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: אנחנו משאירים את זה פתוח, מפני שכפי שאמרת, אין עוד בחירות, ואנחנו נשוב ונדון כשזה יהיה קצת יותר אקטואלי. יהיו דעות שונות. כשלעצמי יש לי דעה על העניין הזה, אבל אני לא הייתי במקומך מבקשת לסכם. תשאיר את זה כבעיה על השולחן. אנחנו עוד נחזור לזה.

יצחק מאיר: כסיכום, אנחנו נחזור לזה לסיכום.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: כן. כסיכום.

פרופ' יחיאל לימור: דווקא משום שאנחנו לא בתקופה של בחירות ואין לחץ, מדוע לא לנסות להקים וועדה קטנה שתבשל את הנושא במשך הרבה זמן.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: יש דעות שונות. לא כולם מסכימים שתקום וועדה. אין לנו היום, אנחנו השעה הזאת מוקדשת לעניין אחר. אני אומרת, אנחנו נדון בזה, אל תדאג, ואם יהיה צורך, נעשה הצבעה אם יש וועדה או אין וועדה.

פרופ' יחיאל לימור: כל הצעתי שתוקם וועדה, שתדון בזה שנתיים, יכול להיות שמסקנתה תהיה כמסקנתו של רוני, שאין מה לעשות. אבל לדחות את זה לעוד שנתיים, אז לא יהיה זמן לדון בזה.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: אנחנו נדון בזה אם צריך וועדה. אני רוצה שעכשיו לא נתעסק בזה, כי כדי להקים וועדה, אנשים צריכים להתבטא, זה ייקח חצי שעה, ולאן אנחנו באים. בוא נגמור את הנושא החשוב שאמרנו. אני מבטיחה לך שלפני הבחירות, יהיה עוד מספיק זמן לדון בזה, ואם נחליט להקים וועדה, נקים וועדה, כי וועדה צריכה לתת הצעות לא תוך שנתיים, אלא תוך חודשיים,

כרגיל במקומותינו, כמו שהוועדה המצוינת הזאת עשתה עבודה ולא חיכתה לעשר שנים. אני רוצה, באמת הבטחנו לעצמנו לפחות את השעה הזאת, אז אני מתנצלת שאני לא רוצה לפתח את הנושא, רציתי שתתן לנו חומר למחשבה. שמענו שתי דעות ודעה שלישית על וועדה. אנחנו יכולים להמשיך הלאה. בבקשה.

אריק בכר – מזכ"ל: בבקשה צבי.

די"ר די"ר צבי רייך: בינואר פרופ' וימן ואני נענינו לבקשתה של נשיאת המועצה, וחיברנו דו"ח של כ-20 עמודים שלמעשה מנסה למפות מהם הפתרונות המסתמנים בעולם לסיוע ולהצלה של כלי תקשורת. לפני שבוע, חזרתי מכנס בינלאומי מאד רציני באנגליה, בקרדיף, נערך אחת לשנתיים ונקרא "כנס עתיד העיתונות". הנואם המרכזי בו, ולזה אני רוצה להקדיש את הדברים שלי בדקות הקרובות, הנואם המרכזי בכנס היה פרופ' רוברט פיקרד. פרופ' רוברט פיקרד הוא כלכלן מדיה מהמובילים בעולם, והוא דיבר בדיוק על הנושא הזה. איך מסייעים לעיתונות. כיוון שהוא מוחזק עלי וגם על עוד אנשים בחדר, חיליק מכיר אותו יודע את שמעו ואת עבודתו, הוא אדם וותיק, שכמה עשורים מוביל את חקר כלכלת המדיה ובעיקר כלכלת ארגוני חדשות וכלכלת עיתונים, במיוחד בעולם, כבר כמה עשורים, הוא חוקר בכיר במכון רויטרס באוניברסיטת אוקספורד, היה יועץ לניקולא סרקוזי בתחום הסיוע למדיה בצרפת, חקר הרבה שנים את מדיניות הסובסידיות לעיתונות בסקנדינביה, ויועץ להמון כלי תקשורת ולרשתות עיתונים בעולם. הבן אדם הזה מכיר את העיתונות בעולם ברמת הדתא שיפט, מכיר את הנתונים, מכיר את המאזנים, מכיר את המספרים ודעתו מאד נאמנה עלי. כיוון שאני מחשיב את דעתו יותר מאשר את דעתי, אמרתי לעצמי: אסכם את עיקרי דבריו, ואביא אותם בפניכם, כעדכון וכתוספת לדו"ח שהוגש בפניכם בינואר, כי הדברים הם בפרוש עם תפנית ועם דגשים מעניינים.

מה שאני אומר לכם כאן, מבוסס גם על ההרצאה שלו שם, גם על שיחות שלי אתו לאחר מכן וגם על מפגש וארוחת ערב, אתמול בערב הוא היה כאן בארץ

בכנס בינלאומי שנערך באוניברסיטת חיפה, והיו לי עוד שיחות אתו על ההקשר הספציפי של שוק המדיה בישראל. לצערי הוא כבר נסע, כי יש לו מחר דיון חשוב במרכז רויטרס.

אז הנה מה שאומר פיקרד: ראשית, עיקר הערכת המצב שלו. מה הוא מעריך המצב היום בעולם של כלי התקשורת. הוא אומר, אנחנו בתקופת מעבר מאד מאד מורכבת, שאין בה ולא מסתמנים בה פתרונות פשוטים, מה שחריג זה לא תקופת המשבר של היום, אלא תקופת השפע המטורפת של העיתונות המודפסת, בעיקר במחצית השנייה של המאה העשרים, 50 שנה של בוננזה, שבהן גם אם עיתונים מילאו להנהלה את הבן דוד הכי לא מוכשר של המשפחה, הרווחים רצו. ולכן מה שחריג הוא התקופה המוצלחת. אנחנו חוזרים היום למצב שנגיד היה בשנות החמישים בעיתונות, שאף אחד לא התלונן אז איך עושים עיתונות, מבחינת המאזנים מבחינת המשאבים שיש לעיתונות. הוא צופה שארגוני חדשות רבים ייסגרו, שהנשאים יגוונו את מקורות ההכנסה שלהם, הוא צופה שחלק מהכותרים, זה בעיקר במדינות

קטנות, שחלק מהכותרים גם יפסיקו לצאת כל יום בשבוע, אנחנו נראה עיתונים של שלושה ימים בשבוע ופחות. יש מספר סימנים ראשוניים מעודדים כלכלית שהוא רואה בעולם, אבל צריך לזכור, מדובר במשקים גדולים. זה נכון לגבי כל המדיה. לגבי כל תעשיית המדיה. אני מדבר על כל תעשיית המדיה. יש מספר סימנים ראשוניים מעודדים כלכלית, אבל צריך לזכור, מה שיעבוד במשקים ראשוניים גדולים לא בהכרח יעבוד במשק ראשוני קטן כמו ישראל, שהוא סגור ומאד מוגבל, ולכן כאן נדרשת חשיבה מיוחדת ופתרונות מיוחדים. הוא אומר: אני אופטימי, אבל צריך להיזהר גם מעודף אופטימיות, כי ברור שהמשבר עומד להמשך.

במדינות קטנות הוא חושב שמספר קטן של ארגוני חדשות ישרדו. הוא גם טוען שלא צריך לקבל את הטענות של המדיה. המדיה אומרת: אין לנו כסף לסיקור איכותי. אז הוא אומר, אין לכם כסף לסיקור איכותי, ועדיין 300 עיתונאים וצלמים נמצאים בפתח בי"ח באנגליה, כדי לסקר איזו ידיעה

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

מטופשת על יורש עצר שכן ייולד או לא ייולד ומה משקל התינוק וכו', ימים על ימים על ימים. זי"א שיקול הדעת של העיתונות הוא אומר, גם אותו צריך לקחת בחשבון.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר : אבל ככה הם מוכרים את העיתון.

די"ר צבי רייך: ברור. אבל הטענה שאין לנו כסף לעיתונות רצינית היא טענה שסותרת את עצמה חדשות לבקרים. מה צריך לעשות. העקרונות שלו זה כך: קודם כל, בשום פנים ואופן לא לרוץ עם ארנק אחרי עמוס שוקן, או אחרי לוני מוזס בתקווה שיהיו מוכנים לקבל סיוע. זה לא. לא לחשוב על סיוע לארגוני עיתונות. אין מצב שלחורים כסף לארגון עיתונות כדי להחיות אותו, לא להפש סיוע ישיר. אלא להשקיע בשימור פונקציות עיתונאיות. דברים שקשורים לסיקור איכותי באזורים מסוימים בתחומים מסוימים ואני מיד אומר מה הם, שם להשקיע, אבל לא להשתמש במאמצי סיוע. העיתונות יותר מדי חשובה מכדי להשאיר אותה רק למו"לים ורק לעיתונאים. היא יותר מדי חשובה מכדי ששנשאיר אותה להם.

למה לא לסייע ישירות לעיתונות? יש ארבעה נימוקים: הנימוק הראשון הוא, מהניסיון שלו, הוא חקר וראה את המספרים, סיוע ישיר לעיתונות יעיל רק לטווחים קצרים. את זה ראו בסקנדינביה. היו עיתונים בקשיים, סבסדת אותם, הם לא התחזקו, לטווח קצר החזקת אותנו, לטווח ארוך הוא בלע את הכסף ולא נודע כי בא אל קרבו. עניין נוסף: סיוע לעיתונים אף פעם לא מספיק והוא אף פעם לא יספיק. ובתקופה כמו שלנו, זה לא מעשי לצפות מגופים ממשלתיים או ציבוריים, שיסייעו לעיתונות בדבר שבו הם מקטינים מעורבות ויוצאים מפרויקטים של רווחה, מפרויקטים של דיור ציבורי וכו', בתקופה כזאת, זה פשוט חבל על הזמן בכיוון הזה. והוא אומר, הנימוק הרביעי, אם אתה תזרים כסף לארגונים כדי לחזק אותם, אתה בסופו של דבר מסבסד את המרצדס הבא של המו"ל. אז מה כן? זה אומר מה לא. אבל מה כן?

לסייע לפעילויות עיתונאיות ובעיקר לפעילויות עיתונאיות חשובות שנקבעות

יצחק טאוב: מבחינת מדיניות ציבורית,

ד"ר צבי רייך: כן, אבל כרגע הם גם מגוונים את מקורות ההכנסה שלהם. הם מגדילים את התרומות, כדי לא להישען על תורם יחיד. 2. חיזוק של סוכנויות ידיעות מקומיות, מה שהוא טוען, שבשנים החזקות, כלי התקשורת החזקים עשו הכל כדי לחנוק את סוכנות הידיעות המקומית, כדי שהיא תמות או תגסוס או לא תצלית. היום, כאשר השורות של העיתונות מתרוקנות,

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: את מוניטין,

ד"ר צבי רייך: כן, הצורך היום הוא עצום ויכול להסגר באמצעות דבר כזה. שידור ציבורי:

לחזק, לחזק, לחזק, לחזק את השידור הציבורי, זו השקעה שהיא חשובה. תחנות חינוכיות, שיתוף של האקדמיה, קרנות כמו שממנים תחקירים, מימון של תחנות סיקור חשובות בחו"ל, קורה אירוע חשוב- אין כסף לשלוח עיתונאי, לממן דווקא את הדבר הקטן הזה, כדי שכן יהיה כסף וכן יינתן למשימה חשובה, לא לסיפור המוזכר. עידוד רשויות, כמו משטרה, גופי

ממשלה אחרים, לפרסם כמה שיותר תכנים כבר באתרים של עצמם. אם יש

ידיעות שרצות לכתבים לענייני משטרה, שופיעו כבר באתר המשטרה, לעודד

את הרשויות האלה שוב, כדי למלא את השורות. לעודד את זה עוד.

יצחק טאוב: אפשר לעצור אותך? הממשלה תתן פרטים על עצמה, או משהו כזה?

ד"ר צבי רייך: לא לא, אני מדבר על ידיעות שוטפות. ידיעות שוטפות, לפרסם אותן בצורה,

כמה שיותר נגישה לציבור באתרים של עצמם. לנצל מחקר ופיתוח, לעודד

קרנות למחקר ופיתוח שמעודדות יישומים חדשניים, לעודד חדשנות בכלל,

כולל הקלה על כלי תקשורת של המעבר לאינטרנט. כדאי לעודד הקמת מרכז

קטן באחת האוניברסיטאות שיעודד מרכז. עדכני מכל העולם על הפתרונות

השוטפים. יש כל הזמן התפתחויות של אפליקציות, של רעיונות, של מודלים

כלכליים, של ניסיונות בארצות כאלה ואחרות לעודד דבר כזה וזה ניתן. כל

אחד מחדברים האלה, אפשר למצוא את הפתרון איך עושים את זה, איך

יוזמים, נאמר, תחרות בין האוניברסיטאות, מי מציע את ההצעה הטובה

ביותר, שהוא יקים את המרכז הזה ואיך לממן את זה. ולסיום, אני בתחלת

בעד המיזמים התינוכיים והציבוריים שהצגנו בדו"ח, כמו הקמפיין הציבורי, לעידוד צריכה של חדשות בכלל, ושיתוף הפעולה עם משרד החינוך במיזם כמו שנת חינוך לצריכה, לאוריינות מדיה ולצריכת חדשות נבונה. עד כאן העדכון הזה. אני אפילו לא הספקתי לעדכן את גבי, משום שהדברים ממש נולדו בין היתר בשיחה אתמול, עם רוברט פיקרד, לא הספקתי, אני כמוכן אעביר את זה דרכו, אבל היה חשוב לי, שאם ראיתם את המסמך שהעברנו, תראו גם את העדכון שהוא סותר גם דברים שאמרנו, נותן כיוונים חדשים,

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: שאתם אמרתם. כיוונים אחרים.

די"ר צבי רייך: אבל בואו נאמר, זאת השורה הקדמית ביותר של המידע המוסמך של אנשים שיודעים על מה הם מדברים בתחום הזה, ואנשים שאני מעריך את דעתם יותר מאשר את דעתי.

אמיר רוזנבליט: שאלת הבהרה לגבי מה שאמרת. אחת ההצעות שלו, שלאחרונה ציינת, שעיתונים נותנים סיפורים החוצה, מפרסמים את זה באתרים שלהם ובאתרי

עיסוק שלהם ובטוויטרים. איך אתה בצורה הזאת מחזק את הכוח של

אמצעי התקשורת?

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: רגע, תנו לי לנהל. יש לי שאלת הבהרה, ואח"כ נפתח דיון לפי הסדר. לדעתך, כחבר הוועדה ואני לוקחת את זה, אתה פה, כל ההצעות האלה מתאימות לישראל או שרק אתה היית חושב שתלקן ואיזה חלק.

די"ר צבי רייך: אני חושב שההצעות כולן הן הצעות שכדאי לשקול אותן אחת אחת, לדון בהן ולחפש גם את הפתרונות.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: אתה לא פוסל שום דבר?

די"ר צבי רייך: לא לא, אני חושב שהרעיונות הם טובים. תראו, אני לא יודע איך מקימים סוכנות ידיעות מתה, אחרי שחנקו והרגו אותה. אבל אני מבין את ההיגיון, מדוע בתקופת משבר כזאת, אם ימצא פתרון, אם נמצא מודל, זה יכול מאד להועיל בתקופה שהעיתונות מלאה בקרחת, בתקופה שבה יש לנו כתבים שמספרים מחדרה ועד קריית שמונה, או כתבים שלא מבקרים בכלל בתוך תחום השיפוט שלהם, עד כמה סוכנות ידיעות יכולה הייתה למלא את

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

החורים, ומדובר בתקופה הטובה.

אריק בכר – מזכ"ל: אולי נשאל, ואולי עמוס, אתה האיש שמתאים לשאול אותי, האם מודל

בלתי משופה, לעתים אנחנו מכירים מה הוא היה, האם זה לא היה משחרר

לך משאבים לעיתונות חיוטר רצינית, שאתה כרוניקה מכוסה ע"י

קואופרטיב מהסוג הזה?

עמוס שוקן: אני לא מכיר את ה-press association באנגליה, אבל עתים, בתקופה שהיא

פעלה, היא נתנה שרות. נכון שבהדרגה העיתוננים לקחו את תחומי הכיסוי

שלה לעצמם, ולא רצו להתחלק.

אריק בכר – מזכ"ל: כי היה כסף.

עמוס שוקן: יכול להיות שבתחומים מסוימים אפשר אולי כן לחשוב על זה מחדש.

הנשיאה – כבי שופטת דורנר: אולי אני אשאל אותך שאלה ישירה. אתה שמעת את

החצעות, אחת מהן, מי מהן, כפי שהיה עוזר לך לחזיק את העיתון שלך?

עמוס שוקן: בשנה שעברה היה משחו מעניין, ש ford foundation נתנה grant של מליון

ומשהו-דולר, ללוס אנג'לס times כשהמטרה היתה-באופן ספציפי לכסות

משחו שקשור לאוכלוסיית המהגרים באזורים מסוימים בדרום קליפורניה,

בתי הסוחר בדרום קליפורניה, ומשהו שקשור לכלכלה של מכסיקו. שלושה

נושאים שהוגדרו ותמורתם ford foundation נתנה לעיתון מענק של כמיליון

דולר, שאכור היה להספיק לדעתי לשכור כמה עיתונאים למשך שנתיים או

שלוש.

די"ר מיכאל מירו: זה כבר דומה לתוכן שיווקי.

עמוס שוקן: לא, זה לא תוכן שיווקי. זה ממש לא תוכן שיווקי.

די"ר מיכאל מירו: זה שזה ford foundation לא עושה את זה יותר,

עמוס שוקן: לא, ברור שזה לא עושה את זה.

די"ר מיכאל מירו: זה כסף שחוא למטרה מסוימת עם אגינדה, שזה עושה את זה בעייתי לא

פחות.

עמוס שוקן: בוא נגיד שאגינדה, יש הבדל בין תוכן שיווקי לבין הדבר הזה, ונדמה לי שגם

אח"כ ניתן grant כזה גם לושינגטון פוסט לאיזה עניין אחר.

שזו השאלה היחידה שהמועצה הזאת צריכה לקבל, בעיני, כל השאר ברור, כולנו מסכימים, גם לדברים שאומר פיקרד, גם לדברים שאומר צביקה, גם עם זה שצריך, השאלה האם אנחנו, אני סבור שאם עמוס התרוצץ, או אם נציגו של עמוס התרוצצו לפני כמה שנים בכנסת, נגד חוקים שהיו אמורים לפגוע בעיתונות ושוחחו עם ח"כים וכאלו אחרים, ואם לפני עשר שנים נציגו של עמוס נלחמו בכנסת נגד החוק הזה, אגב, שאוסר על מודעות מין, עד כמה שזכור לי, ואני מקווה שאני לא טועה, אם כן, אני מצטער, אז אני חושב שבאותה מידה זה לא פחיתות כבוד לבקש שהמערכת הפוליטית תכיר בכמה דברים שנותנים לעיתונות או לגופים עיתונאיים או לגופים וולונטריים עיתונאיים או לעמותות, נותנים להם זכויות שניתנות לגופים שתורמים לדמוקרטיה. בעיני זה אפשרי. אני מקווה שלא נשלם עבור זה מחיר כבד. אני חושב עדיין שצריך לעשות את זה, כי האלטרנטיבה יותר גרועה. אין מודל כלכלי לעיתונות היום, תשכחו מזה, אנחנו לא נציע מודל כלכלי לאף עיתון.

עמוס שוקן יודע לעשות כלכלת מדיה יותר טוב ממני, מצביקה ריין ומפיקרד, כי הוא מו"ל של עיתון כבר 40-30 שנה. ולכן אני לא מאמין שאנחנו מסוגלים היום להציע איזשהם מודלים, ואנחנו לא מסוגלים להציע מודלים, אנחנו מסוגלים כן לבקש מהשלטון כמה הקלות לכלי תקשורת שיאפשרו, שיעזרו לכלי תקשורת אלה לשרוד. זהו.

אריק בכר – מזכ"ל: יצחק טאוב רצה, ערן ואחרי זה נדב העצני.

יצחק טאוב: אני רוצה רק להגיד, אני כלכלן במקצוע, כל הנחה וכל תמיכה וכל משהו אחר, בעיני זו סובסידיה. סובסידיה זה תלות במי שנותן לך את הסובסידיה. אתה יכול להסכים או לא להסכים עם זה, אדלסון או מישהו אחר, העניין הזה, אבל לא על זה אני רוצה לדבר, למה לנו מודל כלכלי כשיש לנו מודל סוציאולוגי, שבאופן דורי, ככל שהאנשים צעירים יותר, הם צורכים פחות עיתונים. יש כאלה שעוד מסתכלים במסך הגדול של המחשב, היתר מסתכלים בזה, ואני מניח שבעוד עשר שנים הדור שיחיה, לא יעיין בעיתון מודפס print ולכן אני לא מחפש מודל כלכלי לזה. צריך לחפש מודל כלכלי

רשות התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לאפשרות להפיץ אינפורמציה אובייקטיבית. זאת הבעיה. ומי שמחפש לprint פתרון, הוא לדעתי חולם. אני לא יודע אם יש לכם ילדים או יש לכם צעירים שאתם מכירים, ככל שהם צעירים יותר, הם מסתכלים פחות ב-print ולכן זה טרנד סוציולוגי, שאותו צריך לפתור ולא את תרבויות. ולתת תמיכה כן, מע"מ זה קודם כל נראה בעיני מצחיק ובייחוד לחשוב שהפוליטיקאים כאלה מטומטמים שישלחו כסף למשהו שאיננו יעיל. תודה.

עו"ד נדב העצני: אני רוצה לומר את זה בקצרה. אני חושב ואני לא רוצה להכביר מעבר למה שנאמר, אבל אני חושב שזה לא נכון לסבסד עיתונות. יש לזה מגוון רחב ביותר של נימוקים, גם פרקטיים וגם כלכליים, וגם מוסריים אגב. לא ברור מי ומה ומה העיתונות, היום במיוחד לא ברור מה העיתונות. אבל מעבר לכך, אני חושב שזה פרקטי ואני חושב שאם המועצה תקרא לסבסד את העיתונות, היא תצא נפסדת. היא תהיה פתטית. ולכן אני חושב, וכמובן שזה לא יהיה אפקטיבי וזה לא יקרה. אני עדיין שלב זה לא חושב שהמועצה פתטית וצריכה להינות שכזו. לכן, אני סבור שהמועצה צריכה להתמקד מהדו"ח

והדברים שצריך ליטול מהדו"ח ולטפל בהם, בדברים אחרים שלא קשורים לסבסוד, בין אם חיזוק העיתונות ובין אם בחירה עקרונית לחיזוק העיתונות, המודל הזה של תמיכה באופן עצמאי, תחקירים וכו' של אנשים פרטיים, של גופים פרטיים בכלי תקשורת הוא בסדר גמור, ואין שום מניעה שהמועצה תקרא לכך, כמובן כשזה ישקף מגוון, ולדעתי באמת צריך לבקש את העשב הזה ואני לא יודע אם הוא שוטה או לא, אבל הוא עשב שלא במקום של הסבסוד וכל מה שקשור אליו.

אריק בכר – מזכ"ל: עמוס, רצית לענות? אחרי זה דני זקן.

עמוס שוקן: הדיון הבא שיש לנו בכנסת אם אתם רוצים דווקא לדעת, זה קרב שמתנהל בינינו לבין משרד הבריאות, שרוצה לבטל לגמרי את המודעות לסיגריות. זה אפרופו האינטרס הציבורי וכו'. כאלה היו בשנים האחרונות לא מעט והם כל הזמן על הפרק, להעביר את פרסום המכרזים של המדינה לאינטרנט, ועוד כהנה וכהנה. הכנסת הקודמת לדעתי, העלתה את סכום המינימום לתביעות

דיבה מ-50 אלף ל-300 אלף, זה עוד לא נכנס. אני חושב שזה כן עבר, אבל בכל אופן, המגמות בכנסת הן כאלה שעדיף לנו להדיר את רגלינו משם, ככל שנוכל. גם עניינית אני לא חושב שהעיתונות צריכה לבקש סובסידיה מהכנסת, אני יכול לחשוב, ז"א יותר נראית לי העמדה של להטיל מע"מ על אילת ועל פירות וירקות מאשר לפטור את העיתונות ממע"מ. אז כל הדברים האלה הם נחמדים, אבל יש הרבה סקטורים שיכולים לטעון טענות דומות על חשיבותם בציבור. אני לא חושב שהכיוון הזה הוא כיוון שמוביל לאיזשהו מקום.

דני זקן:

הניסיון שלנו בעבודה מול הכנסת, אגב החוק הזה של ירין לוין, זה דווקא במקרה הזה זה דווקא עבד, כי הפעלנו שם הרבה לחץ, גם עם לוביסטית שהאגודה בירושלים מחזיקה שם, וגם עם חברי כנסת אחרים. אז במקרה הזה זה דווקא עבד, אבל במקרה העגום של רשות השידור שהגיע לא מזמן ונדבר עליו אח"כ, כדי להעביר את התקיקה הקשורה לרפורמה, שלא נכנסת,

היינו צריכים שם בעצם לוותר בתחומים אחרים מאד, בעיקר בנושא של איך

נבחרים מנהלים וכו', כל הקטע של הקשר הפוליטי. אז ברור לגמרי, אף שאני מאד אוהב את הקטע, את הגישה הפרקטית, דורון, ואנחנו צריכים באמת קצת פחות למנות וועדות ויותר ללכת לכיוונים פרקטיים, בקטע הזה זה מאד מסוכן. מאד מסוכן בכנסת, ומה שעמוס אמר, יש בו משהו. יכול להיות שצריך, כן לחשוב על כיוונים מסוימים. נדמה לי שאפילו אתה, עמוס, אמרת את זה באיזו הזדמנות, דיברת על קטע מיסוי או קטע של הדפסה. אני לא זוכר, דיברת על איזשהו משהו בעייתי שאפשר אולי לשנות ואולי אפשר לעבוד בצורה ישירה אפילו מול משרד האוצר או משהו. צריך לחשוב על הקטעים האלה, בעיקר מול המו"לים כי חס אלה שמוציאים את הכסף והם אלה שיודעים, אבל עבודה בכנסת עצמה, סופר בעייתית, היתה בכנסת תקודמת, אני חושב, הכי בעייתית אי פעם, ובכנסת הזאת זה לא השתפר בצורה ממשית. בכל מקרה, אם וכאשר יהיה צורך, אז לנו יש את הצורך הזה בירושלים, של העבודה שם.

אריק בכר – מזכ"ל: או.ק. יאיר טרציצסקי ואחרי זה רוני רימון.

יאיר טרציצסקי: אני אומר, באופן כללי יש לי הרבה מה להגיד בנושא הזה, אבל אני פשוט

מרגיש שאנחנו מנהלים את הדיון הזה כבר פעם שלישית, ואני לא מבין
אופרטיבית לאן זה חותר. אם יש איזשהו דו"ח שהוצא. צריך אולי איכשהו
לפצל אותו לתתי הצבעות על סעיפים בדו"ח ולהתקדם, כאילו אני מרגיש
שיש כל מיני נקודות מחלוקת. נקודת מחלוקת אחת, האם להפעיל
לוגיסטיים ולחץ בכנסת ולנסות להשיג סבסוד כן או לא, להצביע על זה,
להצביע האם אנחנו רוצים להוציא לדרך ולהשקיע משאבים באיזושהי
תוכנית חינוכית ציבורית הסברתית כן או לא. לא יודע, לעשות כמה תתי
הצבעות ופשוט להתקדם עם זה. אני לא יודע, אני מרגיש שזה דיון שכבר חזר
על עצמו.

רוני רימון: אני חושב שהשאלה של עתיד העיתונות היא שאלה מאד כבדה. ז"א גם אם

התהליך שיצחק טאוב דיבר עליו, וגם אחרים, של דעיכת העיתונות הכתובה

לטובה – האינטרנט, זה תהליך בלתי נמנע, עדיין אני חושב שיש פה תהליך

סוציולוגי שצריך לחשוב עליו. יש מספיק, ואני חושב שאמרתי את זה כבר
באיזושהי הזדמנות אחרת, יש מספיק אנשים שהם עדיין לא צורכים את
המדיה הדיגיטלית והם עדיין רוצים לקרוא עיתון כתוב, וצריך לפי דעתי
לפעול כדי להאריך את זמן הגסיסה של העיתונות הכתובה, לפחות למען
אותם אנשים. לכן אני מתחבר מאד למה שאמר דורון גלעזר.

(מדברים יחד מחקהל)

רוני רימון: או.ק. בסדר. יש איזושהי יומרה לפחות ואני רוצה רגע לדבר על העיתונות

הכתובה, ואם נפתור את הבעיה הזאת, נעבור,

יאיר טרציצסקי: אני מתכוון המודפסת,

רוני רימון: סליחה, אתם צודקים, המודפסת, כי גם באינטראנט היא כתובה. נכון,

סליחה, המודפסת. אני חושב שזה נכון להפעיל לוביסטים למען שינוי כזה או

אחר, חקיקה שתביא לתמיכה ממשלתית ללא התערבות ויש דבר כזה.

תמיכה ממשלתית ללא יכולת התערבות כדי להאריך את זמן החיים של

העיתונות הכתובה, ואני בפרוש חושב שאם אנחנו רוצים לצאת מפה עם משחו פרקטי, אז ההצעה הזאת של דורון היא הצעה עניינית. אני חושב שצריך לבחון אותה באיזשהו שלב לקיים עליה כן או לא הצבעה, כמובן על פי שיטתך.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: ברמה העקרונית צריך ואפשר לקיים עליה עוד היום הצבעה, כי זו הצעה פרקטית. זה דבר מאוד, אני רוצה להעיר הערה, ברשותכם. הרעיון של לפנות כמועצת העיתונות מול הכנסת, לעשות איזושהי פעילות, בעיני זה מאוד מאוד בעייתי, כפי שדורון אומר.

רוני רימון: אבל לא זה מה שהצעת, יש פה איזושהי אי הבנה.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: בסדר גמור. אנחנו צריכים לעבור, ויאיר בצדק אמר מדברים ומדברים ולאן אנחנו הולכים. אז יש דברים פרקטיים, יש דברים עקרוניים. הרעיון הוא אחד אחד, הרעיון הוא, ובשביל זה אנחנו יושבים פה. הרעיון הוא, אם אנחנו הולכים לשלטונות לבקש עזרה כזאת או אחרת, זה ברמה

עקרונית. איך לבקש ומה לבקש, וועדות, סיפורים, זה אח"כ. זה רמה

עקרונית. יש שתי דעות. יש דעה שאומרת אני לא הולכת לבקש מהשלטון כלום. יש דעה שאומרת, הימים קשים, מה לעשות, נלך. אז זו מועצת העיתונות ואנחנו בשביל זה התכנסנו. אני חושבת שאנחנו צריכים להחליט. אם זה נופל או זה מתקיים, אז נלך הלאה. אבל אנחנו צריכים לדעת אם ללכת או לא.

דורון גלעזר: אני רוצה רק משפט אחד, ברשותך. א. אני מתנגד לשימוש בלוביסטים, לא

לזה התכוונתי. כל מה שהתכוונתי, יש היום מושג שנקרא מגזר רביעי. המגזר הרביעי זה עסקים שנותנים להם, וזה דבר שמאד מקובל ומקבל תאוצה מאד גדולה בארה"ב, למשל, זה עסקים שמכירים במשמעות החברתית שלהם ולכן למשל, בארה"ב היום לעסקים שמכירים במשמעות החברתית שלהם, מקנים לאנשים שרוצים לתרום להם אפשרות לתרום להם, וליהנות מפטור לצרכי מס תכנסה. הם לא חייבים להיות כבר רק עמותות. אני חושב, כל מה שאני מדבר עליו, זה לפנות למשרד האוצר ולבקש שיתקן כמה תקנות שנוגעות,

שיכלילו את העיתונות בעסקים או בכל מה שנוגע היום לעמותות שיש להן היום משמעות חברתית או בעסקים חברתיים או אני לא לגמרי מבין, או אני מבין מעט בדברים האלה, אני חושב שיש אנשים שמבינים בזה יותר ממני. זה כל מה שהצעתי, לא הצעתי לא לפנות לשלטון ולא לפנות ללוביסטים. אני חושב שזאת טעות. אני חושב שזה פתטי.

אריק בכר – מזכ"ל: האוצר זה גם שלטון, לא? האוצר זה חלק מהשלטון. חיים שיבן. הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: דורון, רק דקה אחת, אני בדרך כלל מבינה מה שמדברים. ברגע שאתה מחליט לעשות, אתה אומר ככה וחבר אחר רוצה יותר, אנחנו קודם כל צריכים לקבל החלטה ברמה עקרונית. איך לעשות את זה, אם רק לפנות לתקנות או לוביסטים, זה כבר, אם אמנם תתקבל דעה שאנחנו נכנס לכיוון הזה, אז כמובן נמשיך הלאה, איך, מי יעשה, מה הוועדה, אבל הרמה, אני חושבת כך אני מציעה, שאנחנו צריכים לקבל החלטה ברמה העקרונית. האם אנחנו הולכים בדרך זו או אחרת לשלטון. לא יעזור, מפני שגם מה שאתה רוצה, המינימום, זה השלטון. אני לא יכולה לבד לעשות את זה.

אריק בכר – מזכ"ל: בואו נעשה סדר. חיים שיבן רצה, ביקש.

עו"ד חיים שיבן: אני רוצה לומר שאני חד משמעית מתנגד לריקוד עם המחוקק. יש לו מחיר ברור. ראיתי את זה מקרוב לאורך שנים. זה יהיה סופה של העיתונות אם היא תהיה תלויה לקיומה בחסדי המחוקק. זה דבר ראשון. אני נגד בצורה מוחלטת. דבר שני, אני חושב שהמבחן שלנו כשמירת הפרופסיה של העיתונות הוא line מס מכוון: האם אפשר להיות עיתונאי מקצועי ברשת, והתשובה היא כן. שנית, האם אפשר לחרויה, והתשובה היא כן. ואני חושב שברגע שאתה מבנה ומובנה, כשהדור הצעיר פותח את היום שלו עם וואלה ווינט או כל אתר אחר שהוא גם אתר חדשותי, אז השאלה אם הוא צורך זבל או הוא צורך עיתונות. ואיך אתה יוצר את זה שהוא יצורך עיתונות line מס בזה שיש לך עיתונאים שעובדים מקוון. כותבים יותר קצר, חושבים אחרת, יותר מחיר, אבל זה עיתונות. אתה נותן תחקיר של 500 מילה שחושף שחיתות? זה עיתונות, אפילו אם הוא לא על 3000 מילה בפרינט. אז אנחנו

צריכים א. לעודד דור של עיתונאים מקוונים, ולהפסיק להאריך ייסורי גסיסה של הפרינט. התפקיד של עיתונות ודמוקרטיה הוא להביא מידע, ולא איכפת לי אם זה on line. אני אישית לא מכניס עיתון הביתה. רק on line. למה? כי כל המידע זורם אלי on line. אז מה? ואם אני עושה לי עיתון של גוגל, זה רע? אז העיתון של גוגל כותב לי לפי מפתחות שאני מכניס לו. אבל אני רואה בדיוק, כשאני קורא ידיעת זבל בוואלה ווינט, אני רואה בדיוק מי כותב אותה, ואני יודע שהוא לא יודע כלום על עיתונות. אז פה מדובר בחינוך של דור לעיתונות מקוונת, זה תפקידה של המועצה. חס וחלילה שנחזר אחרי פתחי המחוקק, אז אין שום הבדל בין זה לבין חיזור אחרי שלדון אדלסון. מבחינתי, כאשר כל ידיעה שנכנסת לישראל היום נכנסת על פי אמת מידה, האם זה טוב או לא טוב, לאיזה לשכה, זה לא עיתונות. אני לא אומר שזה כך. אני לא רוצה זה יובן לא טוב, יכול להיות שזה לא כך, אבל השערה מסוימת אם כך הדבר, זה לא עיתונות. ולכן אני חושב שזה תפקידה של

המועצה, לחנך עיתונות מקוונת מקצועית. תודה. אני יודע כמה עולה סטריט

בבאנר בוואלה, והוא עולה כסף טוב.

אריק בכר – מזכ"ל: אז אם אתה יודע שיש להם כסף, חיים, תודיע לי, משום שהם לא שילמו לי דמי חבר עדיין, השנה.

עו"ד חיים שיבי: אני מודיע לך שמבצע שנעשה, ואני ראיתי בוואלה, עלה כסף טוב, והבאנרים מנצנצים שם לא רע.

אריק בכר – מזכ"ל: טוב, מחר אני מדבר אתם.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: טוב, חברה, מישהו עוד רוצה להתבטא? והשאלה היא, שלטון או לא שלטון. רק על זה. לא על הכל.

אריק בכר – מזכ"ל: יצחק מאיר ואירי זה צבי רייך.

יצחק מאיר: אני לא בטוח שהעמדת השאלה או שלטון או לא שלטון, כשאלה עקרונית, היא מדויקת. מפני שאילו עקרונית הייתי צריך, לא רק אני, לקבוע אם אני פונה לשלטונות או לא פונה אל השלטונות, אני הייתי מתנגד לדבר הזה. אבל באופן מעשי, יש מערכות בתוך החברה, שאינן מותנות ואינן תלויות בהשפעה

הדירקטית של שלטון ואעפ"כ הן תמוכות שלטון. למשל, מערכת המשפט. אני חושב שכיוון שהעיתונות כמוסד היא מוסד, אגב, אני לא בטוח שהיא גוססת, אני בטוח שהיא נמצאת במשבר, ואני לא בטוח שצריך לדבר עליה כאל משהו שצריך לתת לו הנשמה זמנית. אני חושב שיש סיכוי טוב שהיא תגבר על המשבר שהיא נמצאת בו. אני חושב שאפשר לקבוע שעקרונית העיתונות נשארת חופשית, אבל יחד עם זאת היא מחפשת בתוך המערכות השלטוניות, אותן האפשרויות הפתוחות והשמורות לגופים עצמאיים אחרים, שמקבלים תמיכה של החברה. אז נכון שהחברה מיוצגת ע"י שלטון, ממשלה, כנסת, וועדותיה וכו', אבל יחד עם זאת, אני חושב שאסור להעביר את זה באו או באופן דווקאני. אני חושב שהחברה בטה"כ רשאית לכך שמועצת העיתונות תפנה אל הנציגות של הציבור ותאמר: יש משבר, איך שומרים גם על העצמאות וגם על אותה תמיכה, למשל, אתה דיברת על מע"מ או על דברים אחרים, תרומות וכו' וכו', מבלי שחדברים האלה ייכנסו לתוך

הקטגוריה של חון- שלטון- עיתון. לכן אינני בעד זה שאנחנו נעמיד את זה באופן קטגורי של או או.

צגה מלקו: אני עקרונית מתנגדת, כי חסיבה שאני מתנגדת, כי בסופו של דבר השלטון יגיע גם לאידיאולוגיה שלו, להשקפות שלו, מה שאנחנו רואים פחות או יותר ברשות השידור. זה בדיוק מה שאנחנו מדברים בסופו של דבר, גם יגיע. אז לכן אני חושבת, צריכים ללכת לפי תהליך סוציולוגי, אני רואה את הבנים שלי, אני כל בוקר עיתונות מודפסת אני קוראת, הבנים שלי אומרים לי: אמא, את מכניסה זבל, כל יום ישישי את מכריחה אותנו גם לזרוק אותנו. אז אני חושבת שצריכים לחשוב בכיוון אחר, לבוא ולבקש סובסידיה בסופו של דבר, אני חושבת נאבד את העצמאות המקצועית וההשפעה תבוא בעוד כמה שנים. נגיד, כמו שמקום העבודה שלי רשות השידור, המנהלים נבחרים ע"י פוליטיקאים, בואו נשנה, אז בסופו של דבר נכנס לאותו מעגל. לכן אני ממש מתנגדת.

אריק בכר- מזכ"ל: יחיאל לימור ואחרי זה אולי צבי רייך, התחיל וגם יסכם את הדיון ואז

נחליט אם אנחנו עורכים פה הצבעה ועל מה בדיוק.

פרופי יחיאל לימור: שתי הערות קצרות. אחת, חיים, צריך להבדיל בין ריקוד עם השלטון ובקשה מהשלטון, לבין פטור ממע"מ. באנגליה, למשל, אין מע"מ על ספרים. אין מע"מ על בגדי תינוקות. אני לא יודע שאמרו לי באנגליה, רוקדים לפי חלילו של השלטון. לכן זו דוגמא נהדרת, שכל העיתונות, תהיה בעיה להגדיר מה זה.

דורון גלעזר: ספר ועיתון זה אותו דבר? בעיתון אתה תוקף פוליטיקאים. בספר אתה כותב על פוליטיקאים.

פרופי יחיאל לימור: גם בספרים אתה תוקף פוליטיקאים. אבל אם אתה נותן פטור טוטאלי בהנחה שנגדיר מה זה עיתון, אתה לא רוקד עם השלטון. הערה שנייה,

דורון גלעזר: כל העמותות במדינת ישראל הן עמותות שהן פטורות ממס.

פרופי יחיאל לימור: כולל מועצת העיתונות. או שזה בדרך. בדרך.

דורון גלעזר: מיטב חברי, כמו יש דין וכמו עמותות אחרות שרוקדות עם השלטון בגלל שהן

פטורות ממס?

דובר: בכל יום ובכל בוקר, זה מצב לעומתי אולי.

פרופי יחיאל לימור: הערה שנייה, המשבר הוא לא רק של the print. המשבר הוא של תעשיית החדשות בעולם. זאת הבעיה. מי שעוקב אחרי מה שקורה בארה"ב, תחנת רדיו אחת אחרי השנייה סוגרת את מחלקת החדשות שלה. והם כולם מסתפקים ב"ווירס". התוצאה: אין חדשות. עכשיו, גם תחנות טלוויזיה מקומיות בארה"ב, התחילו לסגור את מחלקות החדשות שלהן. חדשות זה יקר. השלב הבא, אנחנו כרגע מדברים רק על המשבר של the print. המשבר הגדול האמיתי הוא של רשתות הטלוויזיה. זה המשבר והקורבן הראשון שלו יהיה מחלקות החדשות. ולכן חיים, הבעיה היא לא רק on line הבעיה היא איך מצילים את תעשיית החדשות, אני לא רוצה להגיד האובייקטיבית. שמספקת מידע לציבור. זאת השאלה, ולכן צריך לפרוש את הספקטרום בצורה הרחבה ביותר.

יאיר טרצייצקי: משפט אחד קצר, אני מוכרח לומר, שמבחינתי כחבר הפורום הזה, לשמוע

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

את הדברים שלך ושלך חיים, אתם יושבים בסמיכות, אבל לא תאמתם מראש, של הקלות הבלתי נסבלת של הויתור על העיתונות המודפסת. בתור פורום של מועצת העיתונות, שתפקידו קודם כל, בראש ובראשונה, תפקידו המקורי הוא להגן על העיתונות המודפסת, שאין לה חלופה. העיתונות המקוונת איננה מחווה חלופה לעיתונות המודפסת. יש לי הרגשה אני בא מהאקדמיה, אמשול לך משל, אני מרגיש כאילו אני יושב בישיבה של המועצה להשכלה גבוהה, ומישהו מן הנוכחים מציע, וזה יכול לקרות, שמאחר שאנחנו,

עו"ד חיים שיבי: הלכתי לעיתון מודפס, כי אני יודע בדיוק מה זה עיתון מודפס.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: אבל חיים, הוא רוצה להגיד דעה אחרת.

יאיר טרזיצקי: אני מרגיש כאילו אני יושב במועצה להשכלה גבוהה ומישהו מציע שבתוקף העובדה שהיום יש קורסים מקוונים, וזה דבר שהולך וסוחב את העולם כולו, יתחילו לסגור אוניברסיטאות, משום שבעצם אפשר ללמוד את הכל דרך האינטרנט. אז למה צריך אוניברסיטה? ולמה צריך קהילה לומדת שעולה הרבה כסף. אותו הדבר: אין תחליף לעיתונות המודפסת.

עו"ד חיים שיבי: יש תחליף.

יאיר טרזיצקי: יש לה מקבילות אפשר ללכת לעוד כיוונים, אבל העיתונות המודפסת יש לה ערך סגולי משלה מה שנקרא בלטינית "סוי גנריס" ואני חושב שמועצת העיתונות איננה רשאית, בעצם הגדרתה לעשות משהו שיקדם את הגסיסה של העיתונות המודפסת, ברוח הדברים של רוני רימון, דווקא צריך להאריך את חייה.

אריק בכר – מזכ"ל: הערה של יאיר טרזיצקי ואחרי זה אנחנו עוברים לסיכום.

יאיר טרזיצקי: שוב, גם הערה מתודית, אני גם מקווה שבאמת נגיע לאיזושהי הצבעה, אם לא עכשיו, אז בפעם הבאה, אבל ההערה החשובה שרציתי לומר לגבי העניין של הריקוד עם השלטון. אני לא הייתי שמח לדעת, נגיד, שעמוס שוקן צריך להיפגש עם שר האוצר או עם חברי כנסת שישכנע אותם שהארץ יתקיים. אבל אנחנו שוכחים, אגב, גם לא הייתי רוצה שכל עיתונאי אחר יעשה את זה,

לא הייתי רוצה לראות את דני זקן שצריך לדבר אתו. אנחנו שוכחים שאנחנו יושבים פה בפורום של מועצת העיתונות, וזה אני חושב יתרון גדול, שברגע שיש איזשהו גוף שלמעשה בא ומאגד לתוכן את האינטרסים של תחום העיתונות, אבל על פניו הוא לא לחיץ כי לצורך העניין אריק בכר, או הנשיאה, לא צריכים, אני יודע מה, לפרסם משהו על אותם חברי כנסת או פוליטיקאים, אז כן, זה פורמט של לבוא וללחוץ על השלטון, לדאוג לאינטרסים של העיתונות בלי שהעיתונאים עצמם או המו"לים עצמם יהיו חשופים. כמובן שגם לזה יש גבולות, אבל אנחנו לא צריכים, אני חושב שאנחנו מתעלמים מזה בדיון וכשמדברים על לרקוד עם השלטון, כולם מדמיינים את המו"ל הספציפי או את העיתונאי שעושים את זה. אגב, זה גם חלק מהתפקיד של ארגוני העיתונאים לעשות את זה.

הנשיאה – כב' השופטת דורנר: אני רוצה להציע הצעה פרקטית לפני ההצבעה. אני אין לי עיתון. פה עמוס הוא, אגב, עם מע"מ בזמנו הייתה לנו איזו ועדה מצומצמת,

לפני שאתם נכנסתם ועשיתם עבודה יותר רצינית. אז בדקנו את העניין של מע"מ. אלה שישבו, היו מהצד של המו"לים, אמרו מה, מע"מ זה לא רציני. אני לא יודעת כלום. השאלה הראשונה היא, האם בכלל, כל החצעות שעלו, ברמה כזאת או ברמה אחרת, חוץ מסובסידיה ממש, שפיקרד מתנגד לה, יש בזה איזושהי תועלת. דבר ראשון, צריך לשאול חברים שלנו, שיש להם עיתונים, האם, וההצעות הספציפיות האלה שהתגלגלו פה, אפשר להעלות אותן על הנייר, ואריק יפיץ אותן ויעביר אותן לעיתונות, כמובן לא לחברינו בישראל היום, כי להם אין בעיות, אבל לכל העיתונים האחרים, אם יש בזה תועלת ובאיזה רמה יש תועלת. ואז אחרי שנקבל את חוות הדעת של אלה שלטובתם אנחנו רוצים לעשות את זה, כי יאיר, אתה ארגון עיתונאים אתה רוצה פרנסה, שעיתונאי יקבל משכורת ראויה, מפני שאין עיתונות חופשית בלי עיתונאי חופשי. וזה לא חשוב אם זה בפרינט או ברמה כזו או אחרת.

אנחנו, כמועצת העיתונות, רוצים לשמר את העיתונות, את העיתונאי, את העיתונאות. אני רוצה לומר, חיים, שאני קראתי מחקר שהיום, למרות

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

שמסתכלים הרבה יותר באינטרנט, הזמן לדברים רציניים שמשפיעים בפרינט, כאשר אתה רוצה לקרוא משהו, הוא פי כמה וכמה יותר גדול. זה בדקו מחקרים. אני הרי בגילי, אני צריכה עיתון נייר, אני עם האינטרנט זה עושה לי סחרחורת על הראש. אבל זה לא דוגמא.

יש כאלה שהנייר עושה להם סחרחורת.

דובר:

הנשיאה- כב' השופטת דורנר: רק אני רוצה לומר, שאצלי במשפחה שלי, גם הבנים וגם הנכדים הגדולים קוראים עיתונים. אז יש תקווה. זה בסדר, התרגלו בבית שיש עיתונים ולא רואים, אבל תשמעו, העולם משתנה, ואנחנו, אני מקבלת את זה. אבל עדיין בלי עיתונות חופשית אין דמוקרטיה. ואנחנו כמועצת העיתונות צריכים לשמר את המקצוע. אז ברור שכשאתה פונה לשלטון, וכל שלטון לא אוהב עיתונות. כמו שהוא לא אוהב בתי משפט. אתה יודע. זה שומרי הסף, זה מבקרים, לא אוהבים אותם. וזה בסדר.

דובר: אין לו ברירה.

הנשיאה- כב' השופטת דורנר: אין לו ברירה, אבל עוד מעט נראה. אבל אני לא רוצה להכנס

לצרות מהתחום השני שאני עוסקת בו. אבל בתחום הזה, אני מאד באתי הנח בין היתר, כמובן, עיתונות אתית ועיתונות חופשי. בלעדי זה אין דמוקרטיה, גם מי שחושב שדמוקרטיה זה משחו מצומצם והוא לא מדבר על הערכים אז אין גם דמוקרטיה מינימאלית בלי חופש עיתונות וחופש היכולת לבקר את השלטון. על זה אנחנו צריכים לשמור ומזה צריך להיזהר. אז אנחנו צריכים לדעת, אריק, תרכז את ההצעות הספציפיות מדורון, ממך צביקה, מכל מי שיש לו הצעה לגמרי קונקרטיה, מה אנחנו עושים עם זה מחר. לא יאיר אומה שאני אעשה זאת. טוב. נראה. אבל מה תהיה ההצעה. ואז, אחרי שאנחנו נעביר את זה לבעלי העיתונות שלנו, נשאל אותם: זה יועיל לך? האם אתה רוצה את זה בכלל?

דובר: האם לפנות לגורם ממשלתי או לא. זה הדבר העקרוני.

הנשיאה- כב' השופטת דורנר: לא, הדבר העקרוני, כולם מסכימים שלא רוצים איזושהי תלות, אבל יש דברי ביניים. נעלה את דברי הביניים על הנייר, גם כל דבר

ביניים זה תלות בשלטון. שלא תהיה בזה טעות. אתה יכול לקרוא לזה צנצנת, אבל אם אתה רוצה לקבל ממנו איזו טובת הנאה קטנה, אתה מקבל, אז קודם כל אתה צריך לשאול את עמוס כדוגמא, כי יש עוד עיתונים, אם יש בזה איך אומרים? זה טוב. אם הוא יגיד שזה יכול לתת לו, ואז, אריק בכר – מזכ"ל: פטור ממע"מ, דיברנו על זה כבר פטור ממע"מ, למשל, עמוס אמר שיעזור לו.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: אנחנו נרשום את הדברים. ונעשה בישיבה הבאה הצבעה.

אריק בכר – מזכ"ל: בואו נעשה סדר, חברים. מיקי מירו ואחרי זה צבי רייך.

די"ר מיכאל מירו: אני באמת רוצה פה לפרגן לך, צביקה, על הדברים, כי באמת הבאת פה חידושים. אני כן נותן כבוד למישהו שחוקר ומתבונן בהרבה ארגונים, לא רק חווה את זה ברמה האישית, אלא באמת מסתכל על זה בראייה מערכתית. העלית פה הרבה סוגיות שהוא מעלה אותן, כי הוא מסתכל על כל העולם. הוא מסתכל על המון ארגונים ואני לא מסתכל כמותנית אלא איכותנית. אתה העלית פה נקודות מאד חשובות. אני חושב שצריך להסתכל על כולן כמכלול, ואו לדוג בתוכם רעיונות טובים. נתפשנו פה רק לדבר אחד של הסובסידיה. זה דבר אחד. אבל יש פה הרבה רעיונות שיוצאים גם מחקופסת, כי מי שמתבונן על הרבה ארגונים שנמצאים בצרה, יכול אולי לחביא תובנות. אני כן חושב שכדאי להפיץ את הדבר הזה בין כולנו, ולעשות קצת חושבים ללמוד את החומר, אני עדיין מתחיל רק לעכל את זה, כי זה באמת מכה אותי, עם כל זה שאני חושב שאני מכיר הכל, פתחת לי את הראש פה עם הדברים ואני חושב שיש מקום ללמוד את זה, את כל הסעיפים, את כל מה שהצגת לפנינו.

הנשיאה – כבי' השופטת דורנר: את זה וודאי נעשה.

די"ר צבי רייך: אני חושב שמה שקרה בדיונים הקודמים, וגם בדיון הזה, מראה לי שהמסמך הקודם, פלוס העדכונים של עכשיו, זה קצת גדול על יכולת הנגישה והבליעה של כולנו. אלה דברים מורכבים ואנשים התייחסו למה שכתוב פה בדו"ח, למה שלא כתוב בדו"ח ומה שהם מבינים. גם פתאום התעורר וויכוח, על מה

הוויכוח? אנחנו מדברים על העיתונות המודפסת או על העיתונות האחרת? אנחנו בכלל לא מדברים על העיתונות המודפסת, אלא אנחנו מדברים על תעשיית החדשות, כמו שחיליק אמר, זאת דאגתנו ולא העיתונות המודפסת. לא שאנחנו רוצים שיקרה לה משחו, אבל בראש דאגותינו קיום של תעשיית עיתונות איכותית. עכשיו, ללכת אל המו"לים זה גם פתרון חלקי. תראו, יש פה המון דברים שצריכים פיתוח והם יכולים להיות רציניים. תארו לכם את הדבר הבא: שאנחנו משתכנעים, אחרי עבודה אולי בתת וועדות או משהו, אנחנו משתכנעים שיש שלושה דברים חשובים: שחשוב מאד לחפש מחדש דרך להקים סוכנות ידיעות ישראלית ושחשוב מאד להקים גוף כמו פרופובליקה ישראלית וחשוב לעשות קמפיין ציבורי. אז קמפיין ציבורי אנחנו נשלח מישהו שידבר עם משרד החינוך וידבר עם כלי התקשורת וזה.

אבל בדברים האחרים, תארו לעצמכם את הדבר הבא: נגיד שאיבדנו את הדבר והגענו למצב שיש לנו מודל, וברור לנו למשל, שדרושים 20 מיליון שקל

כדי לייסד גוף תחקירים מאד חזק שישרוד לפחות עשר שנים ויפעל כמו פרופובליקה. מה הבעיה? שנציג לאו דווקא שלנו ישירות, יופיע בוועידה של דה מארקר, יופיע בפני קרנות הון סיכון, יופיע בפני וועדת גלובס לעסקים ויאמר: רבותי, מועצת העיתונות אומרת לכם: יש שלושה מיזמים חשובים שמחפשים כסף, אנחנו לא רוצים לפנות לממשלה. מי מכם בעל הון מוכן לבוא ולהתחיל לקדם דבר כזה ולחפש תרומות? צריך לחשוב מחוץ לקופסה. בעוד שנתיים, ועמוס שוקן הוא לא הפוסק האחרון וגם לא לוני מוזס. בעוד שנתיים יכול עמוד זוקן לבוא ולמשוך בכתפיים ולהגיד: סליחה, עשיתי הכל, אני לא מצליח לקיים את הארץ. הארץ יותר חשוב לנו, אני אומר, הארץ או עיתונים או כלי תקשורת, הם מאוד מאוד חשובים, ולכן צריך לשבור את הראש, להיות מקוריים, לא לסחוב את הדעות הקדומות שלנו על סובסידיות או נגד סובסידיות, לא לירות. מחמותן את התחמושת האוטומטית, אלא לחשוב עמוק, לחפש, לפתח את הרעיונות. כל רעיון יש פה היבטים של מיסוי, של חשבונאות, של כסף, של מנהל ציבורי, של פילנטרופיה, של קרנות הון

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

סיכון, יש פה המון היבטים כאלה. לכן, במקום לשחק פינג-פונג מהיר עם רעיון כזה או אחר, לדלות רעיון כזה או אחר, צריך לתבין, מדובר בפלטפורמה של רעיונות לסייע שרצו בעולם.

אני אתן דוגמא אחת, דיברנו לפני רגע, הרעיון הזה של סרקוזי של קרן לחידוש בעיתונות. איך פועלים דברים כאלה? הוקמה קרן ואז ארגוני חדשות שונים פונים אליה כל שנה ואומרים: אני רוצה 10 מליון יורו לחדשנות כזאת וכזאת. אחר אומר: אני רוצה 5 מליון יורו לדבר כזה ואז יושבים, עושים תחרות עם אנשי מקצוע, מה הדבר שבאמת מוביל חדשנות בעיתונות הצרפתית ולשם הולך הכסף. כלומר, זה לא דברים טיפשיים. כל אחד מהרעיונות האלה יש מאחורי עולם, יש מאחוריו מחשבה, אפשר, אם אנחנו רוצים לפתח את הדברים האלה, מועצת העיתונות לא צריכה להציל את העיתונות, זה גדול עליה, אבל מועצת העיתונות יכולה להצביע על מספר מיזמים שהם יכולים להיות מקוריים ויכולים לסייע לתקשורת הישראלית.

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: תפרט. אני רוצה להיות פרקטית, כי אני צריכה לעשות עם זה

משהו. קודם כל בשלב זה, מה שאמרתי, דבר ראשון, יש לנו בכל זאת עניין ברמה עקרונית, עד כמה שאנחנו, ברמה כזאת או אחרת, הולכים ונותנים עזרה לעיתונות. יש הרבה דברים אחרים מאד חשובים. תפרק אותם ותפיץ אותם ואנחנו עוד נדון בזה. ונראה אם אנחנו נעשה, כל פעילות אחרת בוודאי שאנחנו נעשה אותה. אני מדברת על פעילות ספציפית שחברים התייחסו אליה. היא מאד עקרונית, הפעילות, עד כמה שאני מערבת את השלטון להציל את העיתונות, היא ברמה עקרונית, זה לא עניין של הצעות פרקטיות כאלה ואחרות. יחד עם זאת, מה שאמרת הוא חשוב מאד, אתה צודק, נחשוב על זה ותפרט את זה, או שאנחנו נעשה את זה.

די"ר צבי רייך: אתם תקבלו את הדו"ח, חברי המועצה יקבלו, אני רוצה להתקדם עם זה. מה שאמרתי היום חברי המועצה יקבלו נספח עם כל הדו"ח שלנו שהוא מקצועי, ובהמשך נשלח את הדו"ח.

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: בסדר גמור. אני עדיין עומדת על הצעתי, שכל אחד מכם, שיש

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,

מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי

ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

לו דברים ספציפיים, מה שאמרת, תעבירו את זה לאריק,
 דורון גלעזר: אולי אחת הבעיות של הוועדה, שגם אני הייתי בה, שהיו מיוצגות בה רק
 הדעות החושבים, שאני חושב או חיליק חושב, או אחרים חושבים, ולכן אני
 מציע, אני לא חושב שהדיון הזה יכול להיגמר בפורום הזה. אני חושב
 שצריכה לשבת וועדה שיהיו בה גם אדם או שניים שמייצגים את האנשים
 שחושבים שזאת טעות לפנות לשלטון ולגבש איזושהי הצעה מוסכמת, שגם
 תהיה איזו הצהרה של מועצת העיתונות, שהיא משמעותית בהקשר של
 משבר העיתונות וגם אולי כן תסכים על סעיף אחד או שניים, שהם לא
 גורפים יותר מדי, אלא החברים יכולים לחיות אתם.

די"ר צבי רייך: יהיה צורך אבל להזמין מספר מקרים קיצוניים, של אנשים שמבינים במיסוי.
 דורון גלעזר: אני פשוט שמעתי פה מספרים, למשל, שצביקה אמר, שחם לא פרופבליקה,
 צביקה 20 מיליון שקל זה לא הרבה כסף. פרופבליקה למשל, עבור השנה
 הראשונה שלו, רק עבור השנה הראשונה, פרופבליקה מקבל מדי שנה 10
 מליון דולר. תבין על איזה סכומים אנחנו מדברים.

די"ר צבי רייך: צריך התאמה ישראלית.

דורון גלעזר: זה המון כסף, לכן אני אומר, ש-20 מליון שקל לעשר שנים

די"ר צבי רייך: לא, לא לעשר שנים 20 מליון שקל בתור הון יסוד.

דורון גלעזר: לכן אני אומר, יש פה גם הרבה בורות לגבי עכשיו, למשל, אנשים לא מבינים,

להקים כלי תקשורת באינטרנט, עדיין צריך כוח אדם שצריך לשלם לו, צריך

לפרנס את זה. ולכן הוויכוח הוא לא פרינט מול אינטרנט. אני מציע פשוט

לוועדה הזאת לצרף עוד שני אנשים, אם עמוס יסכים,

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: הוא חבר בוועדה. מה זה יסכים.

דורון גלעזר: בוועדה הזאת שישבנו בעניין הזה שחף

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: אתם רוצים להמשיך את הוועדה שלכם?

דורון גלעזר: אני חושב שזה יותר נכון, לצרף עוד שני אנשים עמוס ואולי שיבי, שני נציגים

מעמדות קוטביות, ולהגיע לאיזושהי הסכמה.

הנשיאה- כבי השופטת דורנר: דורון, אתם רוצים לשבת בוועדות? עד בוא המשיח תשבו

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
 מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
 ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

בוועדות. צריך להחליט את הדרך. אנחנו צריכים, יאיר, רק דקה אחת, אנחנו צריכים פחות או יותר לדעת לאיזה כיוון אנחנו הולכים, אחרי זה נעשה וועדות.

דני זקן: אולי צריך היום לקבל החלטה הצהרתית.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: הצהרתית כבר קיבלנו אותה, היו לי מאה הצעות, אנחנו, אנחנו, בגלל זה הקמנו וועדה שנעזוב את ההצעות. הוועדה עשתה עבודה נפלאה, יש המון הצעות שם. המון הצעות. זה עושה לי סחרחורת בראש, שאני צריכה לדעת מה לעשות. אבל דבר אחד ברור, יש שני סוגי הצעות. יש הצעות של חינוך, יש הצעות של השפעה על הציבור, יש השפעות של בדיקת והקמה ותרומות וכספים יש הצעות שדורון הגדיר אותן, וחברים תמכו בהן. שברמה כזו או אחרת, כיוון שהעיתונות, העיתונאי זה כלי חשוב מאד למשטר הדמוקרטי שלנו, אז המדינה ברמה כזאת או אחרת, קטן, גדול, אפס, מה, תעשה משהו. זו שאלה ברמה עקרונית. אם הולכים על זה, אז אח"כ אפשר

לפצל את זה. בהתחלה חשבתי נעמיד את זה לבחירה. אח"כ חשבתי, אני עוד לא יודעת מה להעמיד לבחירה. למשל, אתה אומר, אולי יקבל הנחה ממסים, אני אבדוק. אני עוד לא רוצה לבדוק אם לקבל הנחה ממסים. אני רוצה שאתם תבדקו, מה למעשה יכול ואז אנחנו נשאל את מי שמייצר עיתונים, האם סוג הדברים האלה ברמה של סוג, יכול לעזור לך. אם הוא יגיד זה לא יעזור לי, זה לא מספיק אז מה אני עושה? אז אני רק אוכלת את הדג המעושן ולא יוצא לי כלום. לכן חשבתי, שלפני שאנחנו נקבל החלטה, אנחנו חייבים לקבל החלטה, דורון, אי אפשר לחמשיך עם וועדות ללא סוף. צריך באיזשהו מקום לתת לוועדה את הכיוון. אנחנו חלק ניכר מהחמלצות שלך, לא שייכים בכלל למה שאני אומרת, אבל זה דבר ברמה עקרונית.

יאיר טרצינסקי: יש לי איזו הצעה בשבילכם, אני חושב שלישיבה הבאה שנעשה צריך לעשות שני דברים. א. אני חושב שצריך לחלק את הנושאים שהדו"ח עוסק בהם אולי לכמה אפיקי פעולה. תוסיפו לי אם יש דברים אחרים. אבל אחד, זה סבסוד או לצורך העניין עזרה ממשלתית,

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: בכל צורה שהיא.

יאיר טרצ'יצקי: בין אם זה עקיף, ישיר, על כל הדברים האלה. דבר שני, עניין של הסברה, כינוך, קמפיין ציבורי, ושלישית, דברים שהכיוון שלהם הוא איזשהו סוג של שתייפ בין המו"ילים, איגוס משאבים, לא יודע מה. אני חושב שעל שלושת הדברים האלה, על כל אחד מהם צריך להצביע, האם הולכים על אפיק כזה או אחר. למשל, עניין ההסברה, אני חושב שאולי צריך לבוא ולקיים גם הצבעה על כמה, אולי אפילו ברמת תקצוב, כמה המועצה מתכוונת להשקיע אם זה במשאבים, אם זה כסף, או לצורך העניין שאולי ארגון העיתונאים או המו"ילים יבואו ויגידו: נרתום כך וכך אנשים לבוא ולהשתתף בעניין ההסברה.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: מתנדבים.

יאיר טרצ'יצקי: אני חושב שהסקציה שהיא, שעליה צריך לעשות יותר את ההצבעה, זה עניין הסבסוד. א. להצביע, האם אנחנו מוכנים ברמה העקרונית לעשות סבסוד או לא לעשות סבסוד, זה בערך הדיון שעסקנו בו עכשיו וגם בפעם שעברה ובפעם הקודמת ואז לתת שורה של אפיקי סבסוד, האם סבסוד ישיר, מה הוואוטצ'רים, מיליון ואחת הצעות על כל הצעה שהוועדה שישבה תבוא ותגיד כמה דברים: א. הערכה כמה כסף זה יכול להכניס לתוך הסיפור הזה. ושכל אחד יחשוב כמה סיכון יש לזה מבחינת חופש העיתונות ומגבלה על אותם כלי תקשורת ואז להצביע סעיף סעיף.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: יאיר, זה להיכנס לפרטים. אנחנו צריכים לקבל החלטה ברמה עקרונית. לפני שנקבל החלטה ברמה עקרונית, אנחנו נאסוף את כל ההצעות הכספיות ברמה כזאת או אחרת. זה אח"כ ונאמר למי שאני רוצה לעזור: האם זה יעזור לך. אם הוא אומר לי שכן,

ד"ר צבי רייך: אני מציע שיובל יעזו אולי יפרק את הדו"ח לכיווני פעילות ולגושי הצבעה.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: כן כן. אבל זה אח"כ.

יאיר טרצ'יצקי: אני לא חושב שצריך, אני לא חושב שבהקשר הזה,

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: לגבי השאר, ההצעות שלך בהחלט מקובלות עלינו ונטפל בזה

ברמה של וועדה. נכנס לפרטים. אבל אנחנו חייבים לא יעזור כלום, אנחנו חייבים לקבל החלטה ברמה עקרונית וזה לא חשוב אם זה עולה, אם זה סובסידיה או תקרא לזה מע"מ או תקרא לזה רק משרד האוצר, או תקרא לזה מיסוי, איזשהו עניין שאתה לא יכול לעשות ע"י חינוך, הסברה ותרומות, אלא אתה צריך לבקש מהשלטון משחו. אם זה יועיל, אז אנחנו נצביע. אם זה לא יועיל, יהיו חברים שיגידו, גם אם המו"ל אומר שזה לא יעיל, בכל זאת, אולי לעיתונות הבאה אנחנו בכל מקרה נעשה הצבעה.

די"ר מיכאל מירו: לא ברור לי, תאמרי מהי הצעת החלטה. מה שאת מציעת.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: הצעת החלטה, אנחנו לא מקבלים החלטה. אנחנו מבקשים מהמציעים להעביר לאריק באופן ספציפי את אותו חלק של הצעתם שמחייבת התערבות שלטונית בכל רמה שהיא. כל אחד שיעביר אליו. הוא יפיץ את זה, יקבל את זה, ואנחנו נתכנס, זה נושאים כבדים, אי אפשר לגמור את זה בשעה שעתיים. לגבי שאר החלקים אין בכלל בעיה עקרונית וצריך רק להפעיל את זה. איך להפעיל את זה, באמת הוועדה יכולה להכנס יותר לפרטים בשתי החלוקות ולהציע הצעות יותר קונקרטיות. אבל קודם כל נגמור את החלק העקרוני, נדמה לי. כרגע אנחנו לא עושים כלום חוץ מלהעביר לאריק.

אריק בכר – מזכ"ל: שאלה לעמוס, עמוס, אם נגיע למצב שבו יש לנו כל מיני הצעות קונקרטיות, שאנחנו חושבים עליהן, האם למשל, זה יועיל בישיבה הבאה, שיבוא מישהו מהתחום הפיננסי אצלכם, לצורך העניין, במערכת, ויגיד: חברה, אם חיו נותנים לי היום פטור ממע"מ על מכירת עיתונים, היו נכנסים לי לקופה עוד 4 מליון שקלים בשנה. שווה או לא שווה? הקוראים? תוריד את המחיר ותחלק חצי חצי עם הקוראים.

(מדברים יחד)

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: אני לא יודעת, אני רוצה שנקבל עוד אינפורמציה ואז נרים ידיים. אז נעשה.

יצחק טאוב: אבל את לא נותנת אפשרות להצביע על העיקרון. כן לקבל סובסידיה או לא.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: כן. אתה לא מבין. אני נותנת, אתה לא יודע מה יהיה הרוב.

לאט לאט. איך אומרים? לאט לאט. קודם כל נראה אם יש בזה תועלת. אם

אין בזה תועלת, אז בכלל אין מה לעשות.

אריק בכר – מזכ"ל: למה לריב אם לא צריך את זה.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: אז לא צריך לריב. אם יש בזה תועלת, אז נצביע. אני יודעת

מה תצביע. אני אפילו יודעת מה אני אצביע. תתפלא. זהו, אז נראה, לאט

לאט.

עו"ד נדב העצני: אם הדיון הזה הסתיים, אז תחת הכותרת של שונות, אני רוצה לדבר על

נושא אחר לחלוטין. אני קראתי בוואלה, אפרופו עיתונות מקוונת, רעיון

בעקבות כנס של מועצת העיתונות שאני חייב להודות, שקיבלתי איזושהי

הזמנה, אבל לא,

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: למה איזושהי, הזמנה.

עו"ד נדב העצני: כן. קיבלתי איזושהי הזמנה למשהו, לאיזה דבר, אבל בוודאי עוד לא דבר

מפורט. אפשר לומר כל מיני דברים לגבי רמת העדכון שניתנה לפורום הזה

לגבי הכנס עצמו ורמת השיתוף. אבל מה שהפריע לי במיוחד, הוא התבטאות

לגבי ירושלים.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: או, אני שמעתי מזה ואני כבר אסביר, אני מבינה את הטענה.

עו"ד נדב העצני: אני אומר מה שנכתב, ואם זה לא נכון, אני אשמח מאד לשמוע. אבל א. אני

רק רוצה לומר מה נכתב. מה שנכתב הוא לכאורה, שאת אמרת שאת

החלטת, או שהייתה איזושהי החלטה, שהכנס לא יהיה בירושלים ושאת גאה

על כך, כיוון שלא צריך שיהיו מחלוקות וזה על הרקע של ביקורת של חרמות

על ירושלים בינלאומיות ואחרות.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: לא, אם כתבו ככה, חס וחלילה, לא לא, אני אגיד לך,

עו"ד נדב העצני: אני מבקש א. לדעת האם זה נכון. ב. האם התקבלה החלטה באיזשהו

פורום על הדבר הזה.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: לא לא, אני אגיד לך. לא היית בחתולה, דיברנו על זה. אני

הסברתי את זה לחיים. אתה יודע, איך אומרים העיתונאים? אני בדרך כלל

יודעת מה לומר ומה לא לומר. אני לא יודעת מאיפה זה עלה, אני גאה שהצלחנו להביא את ה-28 מדינות האלה למדינת ישראל, כי זה לא היה בעיה. הבעיה הייתה, שאנחנו שקלנו, אני חושבת שהכנס הזה הוסיף הרבה מאד למדינת ישראל, היה לנו יום ירושלים ו-42 מבאי הכנס עשו סיור מאד רציני בירושלים. אנחנו רצינו להזמין את הכנס הזה שמתקיים, של ארצות אירופה שמתקיים כל פעם במדינה אחרת, למדינת ישראל. עכשיו, אתם יודעים שאנחנו לא כל כך פופולאריים באירופה, והייתה לי דאגה, שהם לא יסכימו לבוא. אז אמרתי, אם אני אציע להם את ירושלים, לא יהיה לי רוב, הם לא יבואו בכלל. אז מה שאמרתי שאני גאה, אני לא גאה שזה לא בירושלים, זו איוולת. אני גאה שאנחנו הצלחנו להביא אותם למדינת ישראל. ובא פרס והוא אגב, שגריר מצוין למדינת ישראל, ולכן עשינו את זה בתל אביב. אבל יחד עם זאת, אני מאד רצינית שיגיעו לירושלים. אמרנו, לירושלים – יום ירושלים. מתוך כמה היו לנו?

אריק בכר – מזכ"ל: הגיעו 46, היה לי אוטובוס מלא בסוף. לירושלים מספר מסוים לא

הגיעו, כי טסו חזרה הביתה.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: עכשיו, אני רוצה לומר, כדי שבאמת תשמחו, הכנס הזה עשה

טובה גדולה למדינת ישראל. הגיעו אנשים והתחילו לומר: הנה, אנחנו

מבינים את בעיות המדינה, ודיברנו עם עיתונאים ואילו הייתי מתחילה לומר

אנחנו מציעים בשנה הבאה לקיים את הכנס בירושלים, לא הייתי מקבלת

רוב. זה לא היה קורת. הם לא היו באים. אז אני תמיד אומרת,

לקונסטיטוציה צריך גם שכל. אני אגיד להם תל אביב, תל אביב יש פחות

התנגדות ואז נביא אותם גם לירושלים. וכך עשינו. אני גאה ואני אומרת, אני

מאד גאה בשם כולנו, שהצלחנו להביא למדינת ישראל, בתקופה לא פשוטה,

28 מדינות, ארבעה ארגונים בינלאומיים, 42 מהם עלו לירושלים וראו את

עיר הבירה שלנו, כפי שרצינית, ולזה אני גאה. כמוכן הייתי הרבה יותר גאה

אם הייתי יכולה להביא אותם לירושלים. אבל האויב של הטוב זה הטוב

מאד.

עו"ד נדב העצני: אני מבקש לומר בעניין הזה שני דברים. אחד, אני חושב שחשוב שתהיה
הבהרה של מועצת העיתונות או שלך בוואלה, כיוון שהדברים שנכתבו
בוואלה בציטוט מפיך, הם דברים שפוגעים במועצת העיתונות ובי,

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: אני אפילו לא כתבתי מה שהוא כתב.

עו"ד נדב העצני: ובי כחבר המליאה. שאני לא יכול להסכים אתם. זה אחד.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: אתה צודק במאה אחוז. ואנחנו, אריק, תבקש לכתוב את זה.
עו"ד נדב העצני: שזה יהיה אופרטיבי. דבר שני, אני מבקש שבפעם הבאה, שיהיה צורך
לקבל החלטה שכזו, אני מבין את השיקול הטקטי, הוא לגיטימי כעמדה. אני
מבקש שבפעם הבאה כשתהיה שאלה כזו היא תובא בפני פורום מוסמך
שיקבל החלטה.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: בסדר. סיכמנו. אגב,

דורון גלעזר: אגב, בעניין הכנס הזה, אני רוצה לשאול שאלה. למה, לפחות אני, לא ידעתי
על קיום הכנס?

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: למה לא ידעתי?

דורון גלעזר: כי אני זומנתי לאיזה ערב פתיחה, אבל לא ידעתי עד ערב הפתיחה, שניה, לא
ידעתי שיש כנס, שיש בו פנלים, שמשתתפים בו אנשים, אף אחד לא הודיע לי.
אני שמעתי את זה בפעם הראשונה, נודע לי הדבר באותו ערב שבו עשו
קוקטייל של כשעה, ודיבר שמעון פרס.

הנשיאה- כבי' השופטת דורנר: דורון, מתי אתה באת הנה לישיבה הזאת? זאת אומרת שאם
היית בא היום בזמן, היית שומע שאני דיברתי על זה עשרים דקות. אבל
עכשיו אתה בא ואני הסברתי את הכל מא' עד ת', אמרתי שזה כנס סגור. אני
עוד פעם לא אגיד, כי אתה תבוא. אבל אנחנו דיווחנו על קיום הכנס הזה לא
פעם אחת, כמעט בכל ישיבה אמרנו א. שאנחנו נציע. ב. ואת זה אני אומרת
לך, אני לא אמרתי שאני אציע את תל אביב, כי אתה מחליט את זה איך אתה
לא מתכנן את זה, אלא על המקום. אנחנו דיווחנו צעד אחרי צעד בכל ישיבה.
אבל חברים יקרים, אם אתם לא באים, אז למשל, עכשיו, אתה בא בטענות,
אחרי שאני הקדשתי את הפתיחה של הישיבה הזאת, במשך רבע שעה על

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

פרטים. הנה, מי שהיה פה, שמע.

דורון גלעזר: אני רק מקווה שבפעם הבאה כשאריק יביא אוטובוסים עם 42 אנשי

תקשורת לירושלים יודיע לנו קודם אולי נרצה לומר משהו.

עו"ד חיים שיבי: אני מבקש להעיר הערה אישית, שעד עכשיו נמנעתי ממנה.

דורון גלעזר: לא, מבחינתי זה פורום מאד מכובד, ובפעם הבאה שעולים לירושלים, תן

איזה טלפון, אולי לחברים פה שהם ירושלמים יש משהו לומר לפורום

המכובד הזה. זה הכל.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר: אז אני עוד פעם מסבירה לכם, אני אתחיל מההתחלה, זה כנס

לא שלי, זה כנס של גוף שהוא סגור. בכלל לא פתוח. אבל אני אמרתי ואני

לוקחת על עצמי, לא עלה בראשי בכלל, אני נורא רוצה להזמין אתכם. הוא

לא רק סגור, הוא מאד טכני. בכנס הזה כל גוף מדווח כמה תיקים היו לו

בכללי האתיקה ומה כללי האתיקה שלו. אנחנו עשינו כנס הרבה יותר מעניין,

ובאמת היה מאד מוצלח. אתם צריכים לראות את האנשים האלה שבאו מ-

28 מדינות, איזה מכתבים הם כותבים, שלמדו על בעיות המדינה, ועכשיו הם

מבינים יותר, וממש עשינו דבר טוב. משרד החוץ מבסוט. יחד עם זאת, הייתי

מאד רוצה לשתף אתכם, אותך ואחרים, אבל זה כנס סגור. מי שמדבר שם זה

לא אתה, הוא נועד, אמרתי, לא חשבתי על זה וזו טעות. ולמדנו מזה, מכל

דבר אתה למד. אני אמרתי שמזה למדנו שאנחנו יכולים, כיוון שערכנו עכשיו

בשוק הזה, הכללי, עלה, אנחנו נוכל לעשות עוד כנסים כאלה, וננסה עם פחות

מדינות לעשות את זה בירושלים, וזה רעיון מצוי ואז נוכל גם להזמין את

החברים שלנו, שלא יהיו לנו 28 אנשים, מדינות שכל משלחת רוצה לדבר

ונותני חסות שרוצים לדבר, נוכל לתת לאנשים שלנו לדבר. אז זו היתה, לא

חשבנו על זה, ולחבא אנחנו למדנו לקח. מכל דבר שאתה עושה אותו לקח,

באשר אתה אמרת, אם הם כתבו שאני גאה בזה שזה לא בירושלים, אז זה

דבר מטומטם. אני לא ידעתי אני בכלל לא קראתי מה שהם כתבו.

יש הצעה לכפרה. דובר:

שהשרים יגורו בירושלים, שישבו במשרדים בירושלים ולא לבלבל את המוח דובר:

על כנס.

פרופי יחיאל לימור : ומה עם הרעיון לכנס את המליאה בירושלים?

דובר : זה בדיוק, הוצאת לי את המילים, כי זה מה שאני הצעתי.

פרופי יחיאל לימור : מדובר על זה כבר שנתיים.

אריק בכר – מזכ"ל : סליחה, דובר על זה הרבה, אבל כל פעם, אני שואל, אנחנו נעמיד את זה

להצבעה. אני שאלתי אינטרנטית אנשים מי רוצה לבוא, רובם התחילו לבכות

לי מה פתאום, לא נצלית, זה קשה לנו.

פרופי יחיאל לימור : אני מעלה עכשיו הצעה לסדר, שמליאת מועצת העיתונות מחליטה שמדי

פעם, תקוים לפחות ישיבה אחת בשנה בירושלים. לפחות אחת בירושלים.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר : ובתנאי שתבואו לשם. אתה ירושלמי. גם אני. טוב, חברה, אני

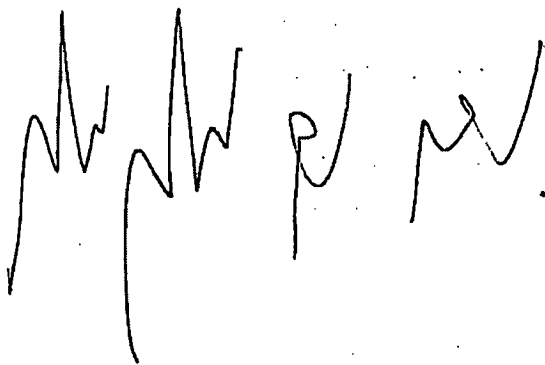
לא שמתי לב, כתבו שאני גאה בזה לא בירושלים!! תבדוק את זה.

פרופי יחיאל לימור : אני חוזר על ההצעה, אני מבקש להצביע על ההצעה שלי שאחת לשנה

לפחות, תהיה ישיבה של מועצת העיתונות בירושלים.

הנשיאה – כבי השופטת דורנר : יהיה דיון. אנחנו נעשה דיון. לי לא איכפת, אני גרה שם.

אריק בכר – מזכ"ל : לי בטח גם אין בעיה להגיע לירושלים. מבטיח לך.

הישיבה נעולה.

רשות
התאגידים

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

ג'ורג' פ'רלסון ושות' מ"מ

Law Offices and Notary

PARLEX INTERNATIONAL LAW GROUP

ב'173\178

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים

משרד המשפטים
מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).

אישור שמסמך זה החתום אלקטרונית,
מהווה העתק של מסמך (מקור או העתק) המצוי
ביום החתימה בתיק התאגיד ברשות התאגידים